

o.a.:

- kritiek op de vakgroep
- de 1 mei-revolte
- werken in Nicaragua

extra:

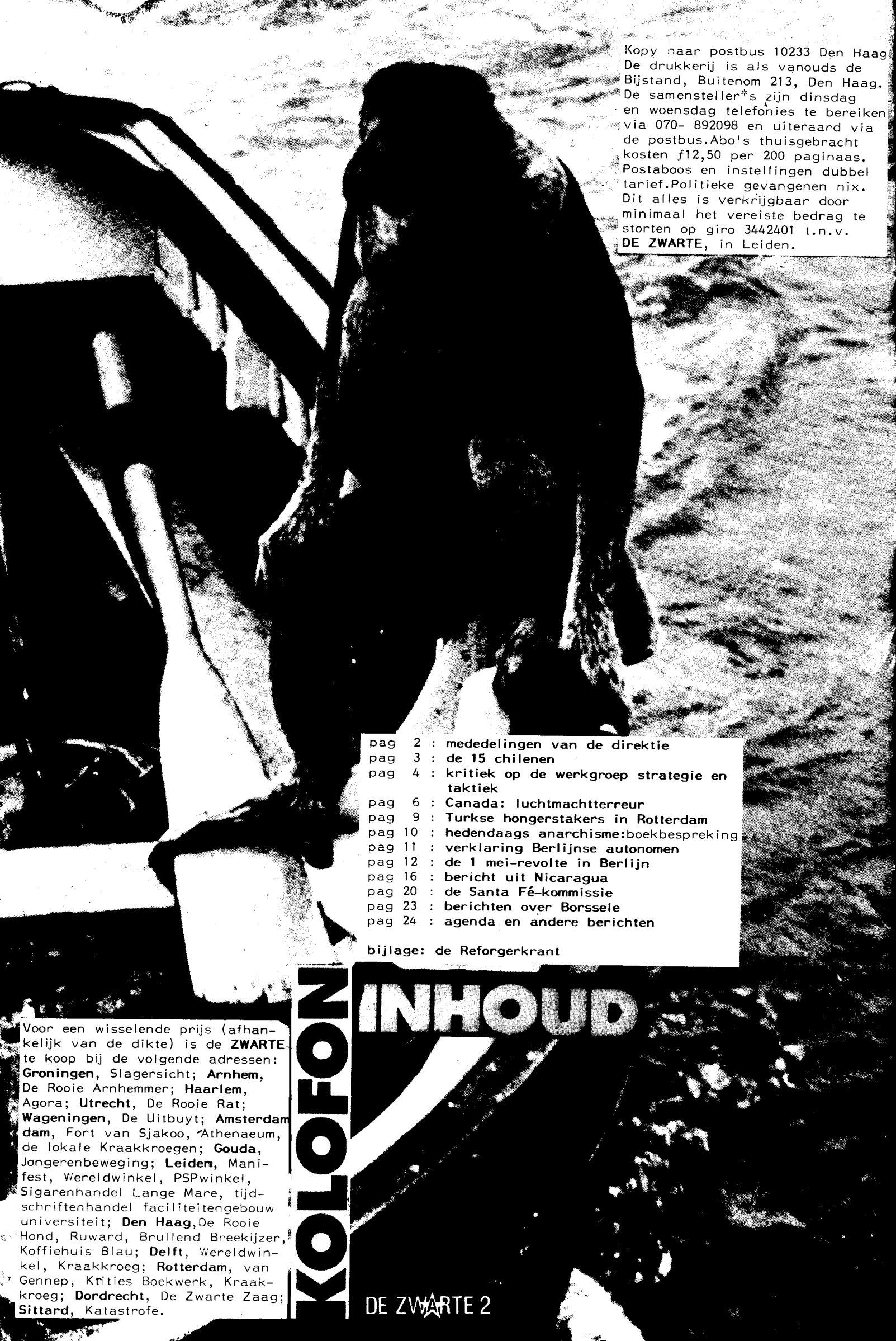
REFORGER KRANT

f1 1,75 / \$ 1,-

DE ZWARTE nr. 83

blad voor anti-impies

vierde jaargang 8 aug 87

Kopy naar postbus 10233 Den Haag
De drukkerij is als vanouds de
Bijstand, Buitenom 213, Den Haag.
De samensteller*s zijn dinsdag
en woensdag telefonies te bereiken
via 070- 892098 en uiteraard via
de postbus. Abo's thuisgebracht
kosten f12,50 per 200 paginaas.
Postaboos en instellingen dubbel
tarief. Politieke gevangenen nix.
Dit alles is verkrijgbaar door
minimaal het vereiste bedrag te
storten op giro 3442401 t.n.v.
DE ZWARTE, in Leiden.

- pag 2 : mededelingen van de direktie
pag 3 : de 15 chilenen
pag 4 : kritiek op de werkgroep strategie en
taktiek
pag 6 : Canada: luchtmachtterreur
pag 9 : Turkse hongerstakers in Rotterdam
pag 10 : hedendaags anarchisme:boekbespreking
pag 11 : verklaring Berlijnse autonomen
pag 12 : de 1 mei-revolte in Berlijn
pag 16 : bericht uit Nicaragua
pag 20 : de Santa Fé-kommissie
pag 23 : berichten over Borssele
pag 24 : agenda en andere berichten

bijlage: de Reforgerkrant

Voor een wisselende prijs (afhan-
kelijk van de dikte) is de **ZWARTE**
te koop bij de volgende adressen:
Groningen, Slagersicht; **Arnhem**,
De Rooie Arnhemmer; **Haarlem**,
Agora; **Utrecht**, De Rooie Rat;
Wageningen, De Uitbuyt; **Amsterdam**
dam, Fort van Sjakoo, "Athenaeum,
de lokale Kraakkroegen; **Gouda**,
Jongerenbeweging; **Leiden**, Mani-
fest, Wereldwinkel, PSPwinkel,
Sigarenhandel Lange Mare, tijd-
schriftenhandel faciliteitengebouw
universiteit; **Den Haag**, De Rooie
Hond, Ruward, Brullend Breekijzer,
Koffiehuis Blau; **Delft**, Wereldwin-
kel, Kraakkroeg; **Rotterdam**, van
Gennep, Krities Boekwerk, Kraak-
kroeg; **Dordrecht**, De Zwarte Zaag;
Sittard, Katastrofe.

KOLOFON

INHOUD

DE ZWARTE 2

15 chilenen nog niet vrij

De 15 chilenen die in Chili gevangen zitten en met de doodslaf bedreigd worden zijn nog niet vrij. In de BRD hebben ze na een politiek spelletje tussen de christelijke partijen toch nog asiel gekregen. Maar de Chileense onderdrukkers willen hun niet laten gaan. Nu zou o.a. de Nederlandse regering druk uit moeten oefenen op Chili. Nederland kan niet meer doen alsof ze van niets weet. Dat Nederland er geen belang bij heeft dat er druk wordt uitgeoefend op Chili is duidelijk. Niet menselijke belangen maar economische belangen tellen. Nederland probeert toch al via een nieuw vluchtelingen beleid "problemen" buiten de grenzen te houden. Voor economische belangen staan de grenzen en beleidsvorming open. Nederland en andere landen die de diktatuur niet boycotten en onder druk zette onderschrijven dus een systeem waarin toestanden zo slecht zijn, waar de repressie en het staatsterroïsme zo dodelijk zijn, dat er van enkele menselijke vrijheid geen sprake meer is. Een beschrijving hiervan is te lezen uit een brief van één van de 15 ter dood veroordeelden uit de staatsgevangenis van Santiago.

Ik ben Carlos Garcia Herrera, politieke gevangene ter dood veroordeeld door de militaire diktatuur in Chili. Eind september 1984 werd ik voor het eerst veroordeeld, samen met onze geliefde kameraad Victor Zuniga, die gevallen is bij een gerecht in de gevangenis, na een poging om zijn vrijheid te verkrijgen.

De komende weken zal het hoger gerechtshof (Corte Marcial) mij voor de tweede keer veroordelen, nog een uitspraak waarbij geen sprake is van rechtspreken gezien het feit dat deze militaire tribunaal deel uitmaken van het regiem en als taak hebben het vervolgen en veroordelen van alle volksverzet, verzet dat in staat is te rebelleren tegen alle onrechtvaardigheden en de repressie. Geen enkele politieke gevangene kan rekenen op rechtvaardigheid. Het enige dat ons te doen staat is tegen het volk te zeggen: "ik heb gestreden, ik ben in staat geweest gewapenderhand bij te dragen aan de bevrijding van mijn volk. Ik ben er trots op dat ik heb kunnen rebelleren tegen de repressie en de macht van de diktatuur. Ze hebben me ter dood veroordeeld omdat ik heb gestreden, niet omdat ik wat voor misdadaad dan ook gepleegd heb.

Het recht tot verzet van het volk tegen een tyrannie is legitiem, overal ter wereld erkend en gerechtvaardigd door de geschiedenis van de mensheid. Ik heb van dit recht gebruik gemaakt, net als

duizende landgenoten gedurende deze jaren van militaire diktatuur. De massale strijd die eind 1982 van start ging is een duidelijke demonstratie geweest van het verzet van het volk tegen de sociale onrechtvaardigheid, tegen het staatsterroïsme, tegen de repressie en de ongekende uitbuiting en is een legitieme daad geweest, want niemand kan tegen het volk zeggen dat het zich koest moet houden ten midden van uitbuiting armoede en honger.

Niemand kan tegen het volk zeggen dat het een slaaf moet blijven. Want een slaaf die zich bewust is van zijn situatie en niet in opstand komt is dubbel zo slaafs.

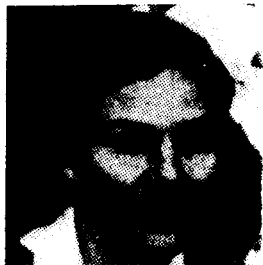
De diktatuur heeft een kapitalistisch systeem ingesteld dat grenst aan slavernij, een brute uitbui-

ting. Ik kom in opstand tegen die slavernij. Ik ben er trots op dat ik een rebel ben. En als ik mijn leven moet geven aan deze vrijheidsstrijd, dan geef ik die met blijdschap en plezier. Mijn leven staat in dienst van mijn volk, in de dienst van de toekomst van mijn twee kinderen en van alle kinderen van mijn land.

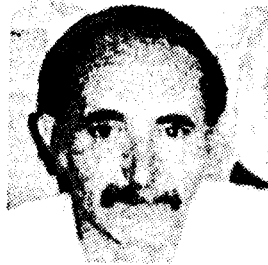
Toen de staatsgreep werd voorbereid, zat ik bij de marine. Ik rebelleerde tegen de coup, tegen veel kameraden van de marine. Dat was de eerste keer dat ik in opstand kwam en dat heeft me een gevangenisstraf gekost. Drie jaar heb ik gevangen gezeten, maar ik was er trots op dat niemand me heeft kunnen dwingen om op mijn volk te schieten. Toen ik mijn straf had uitgezeten, bleef ik in het land om me bij het verzet aan te sluiten. Daar bleef ik een rebel; eerst werkte ik samen met boeren uit midden-chili, daarna met buurtbewoners van Santiagozuid, en daarna sloot ik me aan bij een volksgevechtseenheid. Als de rebellie bij de marine me kwant te staan op drie jaar gevangenis, deze keer kon het me mijn leven kosten. Maar dat maakt me niet meer uit, omdat ik er van overtuigd ben dat meerdere kameraden mijn plaats in zullen nemen, zoals al zoveel plaatsen zijn ingenomen van moedige strijders die hun leven hebben gegeven in de overtuiging dat het volk zal zegevieren, dat het volk zal blijven strijden voor hun rechten, dat het zich nooit gewonnen zal geven.

PATRIA LIBRE O MORIR!

Met de massa's, de wapens en de eenheid, zullen we overwinnen. Carlos Garcia Herrede Staatsgevangenis van Santiago

Miriam Ortega Araya, 37, verhaftet im Januar 1981

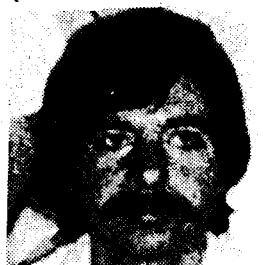
Jorge Palma Donoso, 37, verhaftet im Februar 1983

Carlos Garcia Herrera, 34, verhaftet im Januar 1981

Carlos Araneda Mirand, 38, verhaftet im September 1983

Hugo Marchant Moya, 33, verhaftet im September 1983

Ermin Rolando Cartagena Cordova, 32, verhaftet im Juli 1981

Cecilia Radrigán Plaza, 39, verhaftet im Oktober 1981

Fernando Reveco Soto, 39, verhaftet im Mai 1982

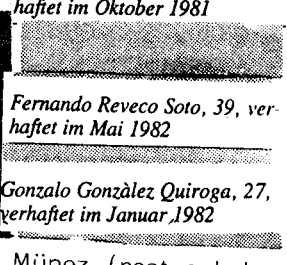
Rodolfo Rodriguez Moraga, 58, verhaftet im Januar 1981

Roul Castro Montanares, 35, verhaftet im Juni 1982

Juan Gajardo Ortiz, 52, verhaftet im Februar 1981

Gonzalo González Quiroga, 27, verhaftet im Januar 1982

Münoz (rest onbekend)

Pedro Burgos Ibáñez, 34, verhaftet im Februar 1983

"vuur" van de vakgroep s

kritiek op de nota "spelen met

De vakgroep strategie en taktiek (vs&t) geeft een inschatting van de akties van rara tegen shv en shell. In deze kritiek gaat het om de manier waarop ze dat doen en om wat ze zelf vinden. Of de vs&t in d'r "analiese" gebruikte gegevens kloppen en of de vs&t de politiek van rara niet verkeerd begrijpt, blijft hier buiten beschouwing.

1)WIE ZEGT DAT ER IN NEDERLAND GENOEG OVER IDEOLOGIE IS GESPROKEN, ZET DE DINGEN OP Z'N KOP.

Iedere politiek begint met het formuleren van de wezenlijke kenmerken van maatschappelijk leven, hoe de maatschappij is en moet zijn. Deze overwegingen bepalen de inhoud van de politieke praktijk: wat je doet en waarom. Dat geldt voor iedere politiek, of-ie liberaal, konservatief, sociaal-demokraties, christelijk..... radikaal links of autonoom is. Alles wat bepaalde politieke richtingen doen, heeft een politieke betekenis, wanneer het is verbonden met die uitgangspunten. Een open deur? Dat zou het moeten zijn, maar is het gezien de nota van vs&t niet. Ze meent een oordeel over rara te kunnen geven

En alsof er voortdurend over ideologie wordt gediskussieerd, de theoretische onderbouwing, de politieke dimensie van akties allang in kannen en kruiken is. Alsof het merendeel van de stukken die b.v. in de zwarte verschijnen, iets anders zouden zijn dan situatiebeschrijvingen en opsommingen van gebeurtenissen, alsof het merendeel van zogenaamde theoretiese stukken b.v. in de zwarte veel meer zouden zijn dan wat bij elkaar geschraapte handgrepen, alsof vaak niet de meest tegengestelde dingen in een zo'n stuk verkondigd worden. De vs&t negeert deze realiteit door te zeggen dat er over ideologie en toelaatbaarheid van middelen al zat gepraat is, terwijl strategie en taktiek onontgonnen zouden zijn. Het verschaft de vs&t slechts een alibi om de bekende weg te volgen: alleen over de praktische uitvoering praten en de politieke samenhang zoveel mogelijk buiten beschouwing laten.

2)THEORIE EN PRAKTIJK KUNNEN NIET VAN ELKAAR GESCHIEDEN WORDEN. Met de konstatering dat de nota van vs&t eigenlijk niets nieuws brengt, zou je 'm kunnen laten voor wat ie is, maar er zitten nog een paar haken en ogen aan:

niets met radikale linkse politiek van doen. Rara,shv en shell kunnen in het schema van vs&t zonder meer door "inzamelaar van protektiegeld", "kleine winkelier", en "bijenkorf" of "nazi's", "joden", en "sovjetunie" vervangen worden. Dit maakt duidelijk dat de theorie en praktijk niet van elkaar te scheiden zijn, dat je rara niet kan beoordelen door een paar optelsommen te maken, maar dat voor iedere inschatting van een politiek fenomeen als rara ook de politieke uitgangspunten van rara besproken moeten worden. Natuurlijk kan je die buiten beschouwing laten, maar dan heb je zelf ook niets meer met politiek van doen, dan hoort de nota van de vs&t niet in de zwarte thuis maar in een blad voor managers.

3)JE KAN NIET OVER POLITIEK PRACTEN ZONDER HET EROVER TE HEBBEN Ondanks de herhaaldelijke verzekering dat er niet over "ideologie" wordt gesproken blijkt al snel dat er zeer wel van ideologie sprake is. Daaruit blijkt wie een oordeel over rara wil geven, niet om de politieke betekenis van de akties van rara heen kan; je kan ze hoog uit onontgonnen laten liggen. Wat de vs&t zegt, wijst erop dat de vs&t een grote blinde vlek heeft voor ideologie. Een open deur? De vs&t zegt toch dat ze 't daar niet over wil hebben! Inderdaad, maar toch heeft ze het erover:

- De vs&t zegt dat politiek iets is waar " je heel direkt met de overheid te maken" hebt. Daarmee reduceert ze "politiek" tot "de politiek", m.a.w. het Binnenhof en omgeving. In de "analyse" bevat "het politieke nivo" ook slechts de reacties van Binnenhof, staat en bedrijfsleven. Behalve dat de vs&t ideologie buiten beschouwing wil laten, blijkt dus dat de vs&t politiek totaal wegredeneert.

De vs&t zegt dat politiek geweld O.K. is. Ze ze doet dat af met de standaardformulering "we willen het niet over ideologie hebben. De geweldsdiskussie is al vaak genoeg gevoerd. We vinden dat ieder elkaars aktievormen moet respekteren."

en daarbij politieke categorieën buiten beschouwing te kunnen laten.

De vs&t zegt dat dat kan omdat er over ideologie al genoeg gepraat is, maar dat er bij de keuze van aktiedoelen te weinig aan wordt gedacht, of je het kan "winnen". Daarmee zet de vs&t de dingen op z'n kop. Alsof er zelder of nooit wordt nagedacht over de vraag hoe je wat je wilt kan verwezelijken. Alsof niet bij de meeste akties gekeken wordt of alles wel haalbaar is, de eisen ingewilligd of doorgedrukt kunnen worden, alsof niet bij iedere kraak gekeken wordt, of je kan blijven, of je een proces kan winnen, een ontruiming verijdelen.

Wat de vs&t in feite doet is proberen een militante radikaal linkse politieke praktijk van z'n politieke betekenis te ontdoen. Gewapend verzet wordt gedepolitiseerd tot een bezigheid als elke andere tijksbesteding, waar je kan kijken of het effectief=goed is door te vragen, wat groep x wil en in welke mate groep x dat verwezelijken heeft of verwezelijken kan. De "analiese" van de vs&t heeft

Deze toverformule mag handig zijn wanneer het om werkbare samenwerking met groepen gaat die geweld niet zien zitten, maar wanneer je meent het over "goede" en "slechte" akties te kunnen hebben, kun je het probleem niet met een standaardbezwering afdoen, zolang er geen sprake is van een massale akseptatie van militante linkse politiek.

strategie en taktiek (zwarte

De vs&t zegt dat er twee mogelijke politieke praktijken zijn: een symboliese konfrontatie en een feitelijke machtsstrijd.

En verder dat gewapend verzet effectief = goed is, wanneer het de heersenden bang weet te maken en naar zijn/haar pijpen laat dansen. Deze opvattingen hangen bij de vs&t in het luchtledige en op deze opvatting valt niet te reageren zonder dat de vs&t eerst meer opheldering verschaft over wat ze wil en hoe deze opvattingen moeten worden begrepen, in welke samenhang ze thuishoren.:

Ziet ze zichzelf als een revolutionaire of reformistische groep? Is niet iedere actie die zich tegen dit systeem richt op dit moment symbolies?

(Hoezo) is het mogelijk nu de machtsstrijd aan te binden, wat wordt er onder machtsstrijd verstaan?

Gaat het de vs&t erom de macht te veroveren of te ontmantelen? Zijn alleen de heersenden en hun aanhang doel van het militante verzet?

Welke rol kent de vs&t aan de meer dan 13 miljoen mensen toe die bij het verzet nog (?) niet betrokken zijn in Nederland? etc,etc.

4) HET OPENLIJK BEDISKUSSIEREN VAN MILITANT VERZET MOET NIET AAN DE TEGENSTANDERS ERVAN WORDEN OVERGELATEN.

Aan de nota van de vs&t zit echter ook een goede kant. Tot nog toe is er in het openbaar bijna uitsluitend negatief over rara gesproken en geschreven. Terwijl de burgerlijke opinie en de sociaal-demokratiese solidariteitsbeweging tegen apartheid hun gal over rara spuuden of hun leedvermaak over de machteloze SHV en kit uitten, terwijl anarchistiese -"anti-imperialisten" hun mening over militant verzet gaven, huldten de voorstanders zich voornamelijk in stilzwijgen.

De aanzet van de vs&t om de discussie aan te zwengelen over wat rara heeft opgeleverd is zeker op z'n plaats. Alleen blijft het een losse flodder op de manier waarop de vs&t het aanpakt.

Tot slot nog iets over de slotopmerkingen van de vs&t. Daar zegt de vs&t dat ze ook wel weet dat ze "onafgewogen" bezig is en "een strategiediskussie alleen tot nix leidt", waarmee ze zich tegen iedere kritiek denkt in te dekken. Wie echter zelf al meent te zien dat de nota die ie heeft geschreven onafgewogen is en tot niets leidt, zou die nota in de prullenbak moeten laten verdwijnen of in ieder geval niet ter publikatie bij Bluf! en Zwarte aan moeten bieden.

(Zie strategie 82)
Krijg de strategie en taak op de nota

PLASTIC KOGELS

In 1970 introduceerde de britse regering in noord-ierland de rubber kogel. Deze werd geprezen als niet-dodelijk rebestrijdingswapen en een alternatief voor waterkanon, CS-gas en loden kogels. Nadat rubber kogels drie mensen hadden gedood, werden ze in 1973 vervangen door de "meer veilige en akkurate" plastic kogel. Plastic kogels zijn gemaakt van hard PVC en worden afgevuurd met een snelheid van honderdertig tot honderdzeventig kilometer per uur. Tot nu toe zijn zestien mensen gedood door rubber en plastic kogels. Zeven van hen waren kinderen. Vele duizenden mensen zijn erdoor verminkt of gewond.

Het britse leger en de noord-ierse politie hebben vaak de internationale aandacht weten af te leiden van het gebruik van plastic kogels in noord-ierland. Ze deden dat door het afgeven van valse persverklaringen over gebeurtenissen waarbij mensen door het gebruik van plastic kogels zwaar gewond of gedood werden. Maar al te vaak werd de misleidende informatie als voldongen en korrekte feiten gepresenteerd door de nederlandse pers.

Resultaat hiervan is dat veel mensen niet weten hoeveel leed die kogels al hebben aangericht. Sterker nog: veel mensen zijn niet eens op de hoogte van het bestaan van deze projektielen. Mede om daar verandering in aan te brengen is in Nederland een campagne van start gegaan tegen het gebruik van plastic kogels als afschrikkingswapen in Noord-ierland. Doel van deze campagne is om in zes maanden tijd zoveel

mogelijk handtekeningen van verontruste nederlandse te verzamelen onder een petitie die het gebruik van plastic kogels veroordeelt.

De petitie zal in de herfst door een slachtoffer van een plastic kogel en een familielid van een slachtoffer worden aangeboden aan de vertegenwoordiger van de britse regering in Den Haag, aan de minister van buitenlandse zaken van Nederland en aan de woordvoerders buitenland van alle politieke partijen. Doe mee. Bestel lijsten en haal handtekeningen op.

Voor meer informatie en handtekeninglijsten: Ierland Informatie Centrum, Commelinstraat 22 sous, 1093 TS Amsterdam. Tel.: 020-652872

Plastic kogels

Het klinkt als speelgoed maar het is het niet. Zeven kinderen zijn er al door gedood. Duizenden mensen werden gewond of verminkt. De plaats: Noord-ierland. De verantwoordelijke: de britse regering. In Nederland startte een campagne tegen het gebruik van plastic kogels.

WARRIORS DO

De Innu zijn geen Canadezen, ook zijn ze geen indianen. Al dit verwerpen zij als zijnde blanke man's etiketten en ideeën. Zij zijn de Innu het eerste, oorspronkelijke volk van Canada met hun eigen taal, cultuur, territorium en rechten.

De Innu hadden nog nooit van landeigendom gehoord tot dat Newfoundland bij Canada kwam in 1949. Zij werden ook niet in de onderhandelingen over het Canadees Verbond betrokken. Omdat zij geen indianen zijn, hadden zij ook geen recht op de speciale voorzieningen voor indianen, zoals gratis medische zorg, gratis school en speciale huisvestingsprogramma's. Overgelaten aan de provincie met hun land en hun mensen kunstmatig verdeeld over Labrador en Quebec, hebben zij de afgelopen 38 jaar gezien als de als maar doorgaande dreiging verloren te gaan in de westerse manier van leven.

In de vijftiger jaren moesten ze hun kinderen naar dorpscholen sturen om de superieure blanke manier van leven te leren. Sommigen werden zelfs naar highschool in St. John's gestuurd 1500 km verderop. In 1962 moesten families verhuizen van de wildernis naar gammele barakken zodat de kinderen 10 maanden van het jaar naar school konden gaan. Vandaag de dag leven zij bijna allemaal van uitkeringen; hun traditionele sociale structuur verkeerd in verregaande staat van ontbinding;

het Innu-volk is achtergelaten zonder doel of nut.

Levensomstandigheden in Innu-dorpen; open riolen, afvalhopen, één bron voor 45 huizen, vuil, huiduitslag, alcoholisme, familieruzies, laten de armoede van een derde wereld land zien. Verdrinkingen en zelfmoord zijn 5 keer het Canadees gemiddelde.

Almeer dan 10 jaar wordt door de Innu de wanhoop bevochten met één ding; de terugkeer naar het land, meestal in de lente voor drie maanden, soms ook in de herfst. En hier ligt de kern van het probleem: door de plaag uit de lucht, durven de volwassen de kinderen en de ouderen niet lang meer alleen te laten in de kampen. Ook gaan ze nu in grotere groepen uit jagen en leven er meer families samen. Ze kunnen minder ver van de kampen gaan terwijl ze eigenlijk verder weg moeten gaan omdat de karibou zich verschuilt.

De luchtmachtbasis in Goose Bay (Canada) was opgezet in de oorlog om vliegtuigen bij te tanken, die op weg waren van Amerika naar Engeland. Sinds 1965 wordt hij ook gebruikt als laagvlieg oefenbasis. In 1979 kwamen Engeland en Duitsland hier oefenen, later volgden ook nog Nederland en België. Nu heeft de NAVO het plan om er het NATO Tactical Fighter Weapons Training Centre te vestigen. 100.000 km² wordt opgeofferd om te oefenen in

het zaaien van dood en verderf. De ervaringen in het land zijn op zijn zachtst gezegd traumatisch. Straaljagers draaien in op jaagkampen met snelheden van 900 km/h op soms nog geen 15m hoogte, soms wel 12 keer per 2 uur. Kinderen en oudere mensen weten niet wat hun overkomt, gooien zich op de grond, rennen in het woud, springen uit de kano's in het water. Geen waarschuwing, geen ontsnapping. Het stinkende uitlaatgas doet het water en de tenten bewegen en verschrompelt bomen.

Het Department of National Defense geeft toe dat de Duitse F4 Phantom een geluidsniveau produceert van 110-126 dB, de pijngrens voor meeste mensen. Oren doen pijn en suizen voor uren. In de slaapkamers van Nederlandse vliegers bij vliegveld Beek mogen maar 35 dB doordringen.

De natuur is niet minder gestoord. Een olielaag is achtergelaten op het drinkwater. Bever en muskusrat zijn dood gevonden zonder verklaarbare reden. Een jager verklaarde dat alle dieren bang zijn en zich verstopten of grotere kudde's vormen, waardoor ze minder eten en moeilijker te vangen zijn. Ook de karibou, een bijna heilig dier in de Innu-cultuur wordt verdreven van geboortegronden en verandert zijn migratiepatroon.

Laagvliegen in het algemeen en speciaal de RAFTornado-jets maken deel uit van NAVO's nieuwe Deep

Strike strategie, ook wel Follow On Force Attack genaamd. De oefenterreinen, ter grote van Frankrijk zijn gekozen omdat ze zeer vlak zijn met grote open stukken, ze onbewoond zijn, althans uit militair oogpunt gezien, en omdat het heel erg op Oost-Europa en de Sovjet-Unie lijkt.

De vertegenwoordigers van verscheidene Innu-dorpen zijn samen gekomen op een vergadering in mei 1985 waar een resolutie tegen de militarisering van Ntesinan (ons land) werd opgesteld. Enkele punten:

1. Het gebied dat gebruikt wordt voor het laagvliegen wordt al honderden jaren bewoond door onze mensen. Veel families leven in dit land voor het grootste deel van het jaar.
2. Het laagvliegen beïnvloedt het wildleven in dit gebied.
 - kariboukuddes, pelsdieren, vogels en vissen.
 - Bepaalde gevolgen kunnen duidelijk worden vastgesteld.
 - algemene verstoring van het kariboumigratiepatroon.
 - het verlaten van geboortegronden door de karibou.
 - minder levende geboortes van het wildleven.
 - belangrijke inkomensdaling voor onze jagers die in het gebied wonen.
3. De Innu en biologen hebben negatieve effecten op bepaalde soorten wildleven geïdentificeerd; de gans, de bever, het stekelvarken, de patrijs, allemaal dieren waar de Innu afhankelijk van zijn voor hun bestaan.
4. De Innu-families, vooral de ouderen en kinderen, hebben trauma's overgehouden aan het herhaaldelijk overvliegen van hun kampen. Het is belangrijk te benadrukken dat de Innu-kinderen de traditionele jagende manier van leven leren van hun ouders terwijl zij in het land zijn. Maar de afgelopen jaren werd het steeds moeilijker voor onze kinderen om deze manier van leven te leren, omdat zij gefrustreerd worden door de vliegtuigen. Het is belangrijk te doen uitkomen dat het leger weet waar onze kampen zijn maar toch doorgaat met overvliegen op zeer lage hoogtes.
5. "Wij het Innu-volk, de rechtmatige eigenaars van dit gebied, hebben nooit door enig verdrag of anderszins afstand gedaan van ons zelfbeschikkingsrecht en permanente soevereiniteit over dit gebied en haar natuurlijke grondstoffen."
6. De kollektieve rechten van de Innu worden gearandeerd door internationale verdragen die ook door Canada getekend zijn. Het gebruik van ons land voor laagvliegdoeleinden betekent een flagrante schending van deze verdragen.
7. Innu-jagers kunnen hun kampen niet meer verlaten zoals zij vroeger deden om voor 2 à 3 weken te jagen. Zij kunnen onmogelijk de ouders en kinderen achter

laten in de hoofdkampen vanwege mogelijke problemen die kunnen ontstaan als vliegtuigen overvliegen. Problemen zoals kinderen die het bos in vluchten, mensen in kano's die in paniek raken, vanwege het plotselinge lawaai en de lage hoogtes van de vliegtuigen etc.

Ook de Assembly of First Nations heeft een resolutie aangenomen, enkele punten;

- Huidige oefenactiviteiten verstoren de natuur en maakt het leven ondraagbaar voor hen die daar wonen. Het geluid geproduceerd door de straaljagers (135 dB) gaat over de pijngrens.

De NAVO-basis zou het land waar geoefend wordt onbewoonbaar maken als gevolg van:

- a. Meer laagvliegen.
- b. Supersonisch laag en gewoon vliegen produceert regelmatig geluidsknallen (die ramen doen breken).
- c. de aanwezigheid van drie tot vier oefendoelreinen met intensief laagvliegen eromheen.
- d. mogelijk gebruik van giftige ontbladeringsmiddelen die het vis en wildleven vervuilen waarvan de Innu afhankelijk zijn voor hun bestaan.

De Innu realiseren zich dat hun situatie representatief is voor de wereldwijde onteigening en verkrachting van inheems land en grondstoffen. Zij hebben zichzelf beloofd om elk vreedzaam middel wat zij ter beschikking hebben te gebruiken om het laagvliegen en het misbruik van hun land te beëindigen.

robert-jan.

INNU SPANNEN KORT GEDING AAN TEGEN DE NEDERLANDSE STAAT

De Naskapi Montaignais Innu Association, Gregory Penashue en Penote Michel, allen uit Shashishit, Labrador, met ondersteuning van de WIP hebben op zeer korte termijn een Kort geding tegen de Nederlandse Staat aangespannen. Dit geding vond plaats op 10 juni j.l. Het was mogelijk door de enorme inzet o.a. tijdens de pinksterdagen van advocaat Peter Ingelse en een team vrijwilligers. Peter Ingelse is bekend van het proces tegen de staat inzake de kruisraketten. Na verder overleg met de door de Innu ingeschakelde advo-

kaat John Olthuis in Toronto, werden twee andere officiële Innu organisaties, de Indian Band Council of Davis Inlet en de Indian Band of Shashishit in Labrador toegevoegd, alsmede Silvester Andrew, Enum Abraham en Philip Michele uit Shashishit, Etienne Pastiwet en George Gregoiyre uit Davis Inlet en Jean Baptiste Lalo en Basile Bellfleur uit Laromaine, Quebec. De reden om op zo korte termijn een geding aan te spannen was dat:

- de nederlandse F-16's al op 11 juni naar Canada vertrokken om op 15 juni met de oefeningen te beginnen;
- de tweede kamer het verdrag nog niet had goedgekeurd;
- de milieu effect rapportage commissie van de Canadese regering tussentijds geadviseerd had de oefeningen te bevroeden;
- de Canadian Public Health Association - die in mei haar eindrapport publiceerde wat we net op tijd nog ontvingen - ook tot de konklusie komt dat "the clock must be stopped";
- de extreme laagvlieg oefeningen (30 meter laag, 145 decibel en sneller vliegend dan het geluid) onrechtmatig zijn.

De eis was:

- de F-16's verbieden te vertrekken en de laagvlieg oefeningen uit te voeren
- dat als de vliegtuigen al in Goose Bay, Labrador waren, deze teruggevoerd moeten worden
- dit verbod op te leggen zolang het verdrag nog niet is geratificeerd, alsmede de MER nog niet is uitgebracht en op basis daarvan nog geen definitieve beslissingen zijn genomen.

Dit op straffe van een dwangssom van 1 miljoen gulden per overtreding. Het kort geding mocht niet baten.

De president van de Haagse rechtbank Mr. Wijnholt, heeft het vertrek van de vliegtuigen goedgekeurd. In het pleidooi van Ingelse werden niet alleen de achtergronden van het Innu-volk toegelicht (zie vorige nieuwsbrieven en Tribaal 21 en 27) maar ook een vergelijking gemaakt met de laagvlieg oefeningen in Nederland. Uitgaande van het principe 'Wat u niet wilt dat Uw geschied, doe dat ook een ander niet'. In Nederland (en Duitsland) mag maar in zeer beperkte gebieden op minimaal 75 meter hoogte gevlogen worden en met een geringere snelheid, waarbij niet door geluidsbarriere mag worden gegaan. Dankzij de medewerking van de rechtbank kon tijdens de zitting ook een korte video vertoond worden. Dit was de NCRV - Hier en Nu versie van de BBC-documentaire over de Innu. (Wie kan ons helpen aan de BBC versie op video?!)

Wayamu, een Surinaamse Indiaanse organisatie, kwam met een ondersteunend protestbord naar de

leger Atze Atsma : "Wij zijn de verkorenen die mogen spelen het duurste speelgoed".

Innu-protest bij luchtmachtbasis Soesterberg.

rechtszaal. Mary Simons, Presidente van de Inuit Circumpolar Conference (ICC), de Inuit organisatie voor Groenland, Canada en Alsaka zond een telex met een sterk statement tegen de laagvlieg oefeningen.

De advocaat van de staat, Mr. de Wijkersloot voerde de bekende tegenargumenten aan. De verantwoordelijkheid ligt bij de Canadese regering en het milieu en de belangen van de Innu worden genoegzaam gewaarborgd. De Innu hoeven maar even op te bellen en er wordt een grote rode cirkel op de kaart rond hun tentenkamp getrokken, zodat er niet overheen gevlogen mag worden. Er zijn alleen misverstanden over de coördinaten. Verder noemde hij het verdrag van Wenen, op grond waarvan de gesloten overeenkomst niet onrechtmatig is en dat deze al voor de ratifi-

catie mag worden uitgevoerd. Van de tweede kamer mocht er toch al laaggevoegen worden, dus daar was geen toestemming meer voor nodig. Na de ongeveer 2 1/2 uur durende zitting gaf - onverwacht - de president direkt mondeling vonnis, waarvoor hij niet meer dan een halve minuut nodig had. Hij had persoonlijk sympathie voor deze zaak. Ook achtte hij zich bevoegd een oordeel te geven over het handelen van de Canadese regering. Hij achtte echter niet genoeg aangetoond dat volgens Canadese wetgeving (van de provincie New Foundland) de laagvlieg oefeningen onder deze omstandigheden onrechtmatig zijn. Dit is in tegnstelling met wat het ANP meldde. Dat hij zich bevoegd acht om naar Canadees recht te oordelen geeft perspectief om in hoger beroep te gaan. De WIP wil echter eerst de schrif-

telijke uitspraak afwachten, bestuderen en overleggen met de Innu. De beslissing moet wel voor 24 juni genomen worden.

Wie geïnteresseerd is in de pleitnota's van het Kort Geding kan deze bestellen door f. 5,- (= incl. porto) over te maken naar giro 4057800 ovv. pleitnota INNU. Dit onverwachte geding heeft de WIP op onvoorziene kosten gejaagd. Nu de Innu direkt door Nederlanders bedreigd worden, vond de WIP dat, naast andere aktie, ook de juridische kans ondernomen moest worden. Wij vragen U danook bij te dragen in de kosten van dit Kort Geding. U kan dit doen door een bedrag over te maken naar postgiro 4057800 ovv. INNU.

Uit: Nieuwsbrief Werkgroep Inheemse Volken No.7

Ede-Wageningen

PERSBERICHT

Om het Juliana-ziekenhuis in Ede en het Pieter Pauw-ziekenhuis in Wageningen te kunnen laten voortbestaan zijn deze ziekenhuizen een fusie aangegaan met het Protestant Christelijk Streekziekenhuis In Bennekom.

Dit past in het landelijk beleid om kleine ziekenhuizen samen te laten gaan, dit zou namelijk goedoper (kunnen) zijn.

Wat betekend dit voor de regio Ede-Wageningen (200.000 inwoners)

Bij de onderhandelingentussen de ziekenhuizen bleek het protestantse streekziekenhuis machtig genoeg om haar normen aan de twee anderen op te leggen. Hiardoor is de bijbel de grondslag van de nieuwe stichting. Dit betekend dat abortus, K.I. niet meer mogelijk zijn en dat ook wat euthenasie betreft de klok wordt terug gedraaid.

Burgermeester Ketwich-Verschuur, ex-voorzitter van het Pieter-Pauw en voorzitter van de beleidsgroep die de fusie voorbereidde, heeft deze konservatieve belangen verdedigd.

Daarom hebben wij, vriendinnetjes van Pippi Langkous, in de nacht van zaterdag op zondag de voorkant van het huis van de Wageningse burgermeester versierd met de welbekende leus 'Baas in eigen buik!'.
WIJ VROUWEN BESLISSEN ZELF !!!

F REEDOM

De menselijke waardigheid zal martelingen overwinnen, dit is de leus die na de fascistiese staatsgreep, wordt uitgeroepen door vrijheidsgevangenen, tegen marteling en onderdrukking. Gevangenen in Turkije en Noord-Koerdistan zijn: door tanks, prikkeldraad en met machinegeweren uitgeruste wachttorens omringende, betonnen massa's. Rond enkelen zijn ook mijnen en wolfshonden geplaatst. Door achter elkaar geplaatste ijzeren deuren en betonnen muren, lopen de vrijheidsgevangenen. Tegenover ploertendoders, bajonet, kolf en martelingen zit hij zonder verdediging, totaal machteloos: slechts een broek en een hemd heeft hij. Toch is hij vast besloten tegen iedere vorm van onderdrukking. En is hij zelfs bereid de dood te omhelsen.

De fascistiese diktatuur heeft met zijn komst, 12 september 1980, 100-duizenden revolutionairen en democraten zwaar gemarteld en in gevangnissen gestopt. Zij moesten onder de zwaarste onderdrukking en onmenselijke omstandigheden zien te overleven. Al hun rechten werden ontnomen, om hen zo de fascistiese persoonlijkheid gedwongen te laten respekteren. Hen werd familiebezoek verboden, alle manieren van communicatie werden verboden. Jarenlang werd hen het recht op verdediging ontnomen. Brood en water werd als wapen gebruikt om hen van hun persoonlijkheid te doen scheiden. Vrijheidsgevangenen werden letterlijk en figuurlijk in de cellen aan de dood overgelaten. Maar ondanks dit alles hebben de revolutionairen hun leven op het spel gezet, om elke vorm van onderdrukking tegen hun persoonlijkheid af te sproeien. Hongerstakingen waren en zijn het enige en is tevens het belangrijkste wapen in de strijd tegen de misdaden tegen politieke gevangenen. Dit wapen werd en wordt tot aan de dood gebruikt.

Bij voorafgaande hongerstakingen hebben tientalle revolutionair-demokraten hun leven verloren en honderden hebben tegenover het koude gezicht van de dood gestaan. Vandaag de dag staan de vrijheidsgevangenen voor de zoveelste keer tegenover het koude gezicht van de dood, dit om hun eisen kracht bij te zetten.

Deze eisen zijn o.a.:

- De onmiddellijke stopzetting van onderdrukking en martelingen.
- Verbetering van het voedsel,
- Afschaffing de beperkingen die voor het douchen en schoonmaken zijn opgelegd.
- Afschaffing van beperkingen rond bezoektijden.
- Eenzame opsluitingen moeten worden opgeheven.
- De communicatie moet zonder enige vorm van censuur kunnen plaatsvinden.
- Het dragen van een type gevangenskleren moet worden afgeschaft.
- Al deze eisen zijn een mens net zo onmisbaar als ademen en eten.

Momenteel zijn 24 politieke gevangenen vanaf 9 juli in Sagmalcilar (Istanboel), 246 gevangenen vanaf 13 juli in Malatya, 400 politieke gevangenen vanaf 21 juli in de militaire gevangenis in Metris in hongerstaking gegaan. Naast deze gevangenen zijn er in gevangnissen van Gaziantep en Canakkale ook voorbereidingen voor hongerstakingen aan de gang.

REVOLUTIONAIR-DEMOKRATEN EN IEDEREEN DIE IN DE RECHTEN VAN DE MENS GELOOFD,

de turkse machthebbers propageren dat er zogenaamd in Turkije een democratie is en dat indien er bij het komende referendum "JA" wordt gestempeld de democratie versterkt zal zijn. Dit soort leugens laten op zichzelf al zien dat de turkse machthebbers de democratie voor zichzelf begrenzen. Zie de honderden politieke gevangenen in de gevangnissen van Turkije en Koerdistan die onder onmenselijke omstandigheden aan hun lot zijn overgelaten en die nu hun leven op het spel zetten voor een menselijk bestaan in de gevangnissen. En als iemand zijn of haar leven op het spel zet heeft hij of zij hier vaak een belangrijke rede voor. Dit is in dit geval de onder de voeten genomen menselijke waardigheid van politieke gevangenen. Iedereen die het er mee eens is, dat de menselijke waardigheid niet onder de voet gelopen mag worden moet gehoor geven en steun geven aan de stem van de vrijheidsgevangenen en tegelijkertijd ze helpen hun gelijk te verdedigen.

Om deze rede roepen wij u op om ons bij handtekeningenacties, hongerstakingen, demonstraties en bij het versturen van telegrammen als persoon en organisatie te steunen.

De menselijke waardigheid kan alleen met een sterke eenheid van diegene die belang hechten aan de menselijke waarden en met solidariteit verdedigd worden.

algemene amnestie voor politieke gevangenen!

dood aan fascisme!
vrijheid voor politieke gevangenen!

TKP/ML beweging, afdeling buitenland. 31-7-1987.

Ter ondersteuning van de strijd van de politieke gevangenen in de turkse gevangnissen zijn op 30 juli een aantal mensen in Nederland in hongerstaking gegaan. Wat momenteel is uitgegroeit tot een groep van 30 mensen. Wij vragen alle mensen en organisaties die gevoelig zijn voor de rechten van de mensen, mee te doen aan deze hongerstaking. Plaats: Burgermeester Meineszln 8a Rotterdam.

Tel. : 010-477 63 94.
Voor financiële bijdrage:
rek. 806923520 van de Verenigde Spaarbank, inv Comité Vrijheidsgevangenen.

"DE MENSELIJKE WAARDIGHEID ZAL MARTELINGEN OVERWINNEN!"
DE ZWARTE 9

HEDEENDAAGS ANARCHISME

"Eind 1985 werden we benaderd door een leraar, die op aanvraag van de leerlingen, op zoek was naar een leesbare tekst over het anarchisme. Dat was voor ons meteen de aanleiding om zelf een kleine tekst samen te stellen. Oorspronkelijk was het de bedoeling het hedendaagse anarchisme in een korte inleiding samen te vatten. Dat is echter wat uit de hand gelopen, en het resultaat is een klein boekje geworden.

We hebben bewust geprobeerd om de politieke slogans en slagwoorden te vermijden. Qua taalgebruik is de brochure geschreven naar de leeftijdsgroep van 16- tot 19-jarigen. Enkele van de voorbeelden, vooral in het eerste deel, zijn ook gericht op de leefwereld van jongeren die nog thuis wonen of hun thuis pas ontgroeid zijn. Achteraf bezien, kunnen we echter gerust stellen dat onderliggende brochure niet alleen geschikt is voor jongeren, maar ook interessant is voor een ruimer publiek, nl. voor al wie een leesbare inleiding en overzicht van het hedendaagse anarchisme wil."

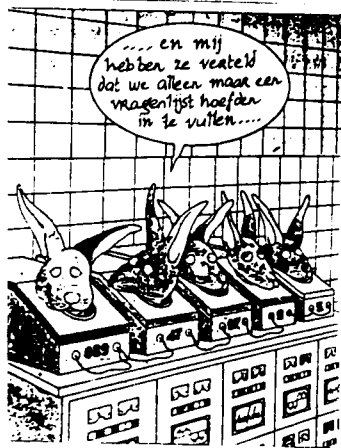
"Er zijn duizenden manieren om het anarchisme te beschrijven. De onderliggende brochure is een poging om een eigentijdse en begrijpelijke versie op te stellen, ook voor wie onbekend is met het gangbare politieke taalgebruik.

We hebben ons beperkt tot het hedendaagse anarchisme. Je zal er dus tevergeefs in zoeken naar een geschiedenis van het anarchisme. Sommige thema's hebben we wat sterker belicht dan andere, zoals het ekologisches anarchisme en anarchistiese tendenzen in de maatschappij. Daarnaast is er ook een eerder ongebruikelijk thema behandeld, nl. moraal.

Het boekje valt uiteen in twee delen: de eigenlijke hoofdtekst die doorloopt op de rechterpagina's en een aantal leesteksten die in de kolommen op de linkerpagina zijn afgedrukt.

De leesteksten zijn bedoeld als illustraties en uitweidingen of behandelen thema's die in de hoofdtekst zijn aangeraakt, maar niet verder uitgewerkt.

Sommige leesteksten zijn overgenomen van andere schrijvers. Dat betekent nog niet dat al de aangehaalde auteurs duidelijk anarchistes zouden zijn. Dat hoeft ook niet. Zoals in dit boekje - hopelijk overtuigend - zal worden aangetoond, zijn onze ideeën niet alleenrecht van een beperkt clubje van anarchistes, maar leven ze ook in bredere kringen."

Uitgangspunt

"Thuis en op school zie je dat je in veel gevallen niet kan of mag doen wat je zou willen doen. Je vader, moeder en leraar kunnen beslissen voor jou. Dat is soms zeer stom. Zij beslissen waar en wanneer je mag uitgaan; wat je moet leren; hoe streng zij zullen zijn tegen jou; welke kledij je moet dragen, hoe je er moet bijlopen; wanneer je oud genoeg bent volgens hen om te vrijen; enz.....

Let wel: we beweren hier niet dat alle ouders zo zijn en er geen ouders zijn die wel meer begrijpend zijn en wel hun kinderen in zekere mate vrij laten. Hier en daar loopt er ook wel een leraar rond die enigszins wil tegemoet komen aan de wensen en de interesses van de leerlingen. Maar in veel gevallen is dat niet zo. En hierin zijn de ene ouders/leraren strenger en stugger dan de andere. Ze moeten daarvoor geen redenen opgeven. Het is zo omdat zij het zeggen.

Langs de andere kant moeten je vader, moeder en leraren zelf luisteren naar anderen, naar hogeren. Ook zij zijn heel beperkt in hun keuzevrijheid. Op hun werk hebben ze meestal niet veel in te brengen. Ook als ze niet onder een baas werken, zijn ze dikwijls gebonden door de eisen van hun beroep zoals die opgelegd zijn door de maatschappij. Vader of moeder komen thuis na een slechte werkdag en dat kan jij dan voelen

Er is dus iets fundamenteels verkeerd: bijna iedereen kan iets beslissen over andere mensen, maar niemand kan echt voor zichzelf beslissen.

Het zou veel beter zijn als jij voor je zelf meer vrij zou kunnen kiezen wat jij wil en je vader of moeder bijv. wat meer over hun werk zouden te zeggen hebben.

Dus eigenlijk dat:

MENSEN MEER VOOR ZICHZELF KUNNEN BEPALEN WAT ZE WILLEN, ZONDER DAAROM DE VRIJHEID VAN ANDEREN TE BEPERKEN.

Dat is eigenlijk heel het uitgangspunt, de basis van het anarchisme: het zou veel beter zijn als iedereen zoveel mogelijk voor zichzelf zou kunnen bepalen wat hij zelf goed vindt. Dat kan natuurlijk alleen maar als je de ander ook voor zichzelf laat kiezen. Want als de vrijheid van de één erin bestaat voor de ander te beslissen, dan is die ander weer niet vrij natuurlijk."

Even helder als dit stukje volgen er hoofdstukken over "macht en maatschappijkritiek", over "vrijheid en gelijkwaardigheid" en over bestaande alternatieven in onderwijs, werksituaties en woongroepen, over anarchistiese organisaties en activiteiten.

Dat juist wat betreft het laatste het mes niet altijd even recht snijdt en op geweldsvormen afkijkt, is niet goed te praten, maar wel begrijpelijk vanuit de beknopte opdracht van de auteurs. Tenslotte worden er onder het kopje "moraal" enkele (massa-)psychologische mechanismen in onze samenleving aangekaart; dus minder verrassend dan de auteurs suggereren. De talrijke citaten uit A. Neill's "Summerhill" laten duidelijk zien uit welke hoek het auteurskollektief komt. Een didakties boekje over onderwijsexperimenten en ervaringen levert dan ook geen "inleiding in het hedendaags anarchisme" op, maar een beschrijving van een aantal typies 'pedagogiese situaties' op, waarin jongeren voor een maatschappij worden opgevoed, die niet de hunne is. En dit werkt heel verhelderend.

Omdat de opzet van de brochure erg traditioneel opvoedkundig is, wordt het tevens duidelijk, dat anarchisme niet per sé altijd anders moet zijn. Wél qua inhoud; en dat zie je al aan de uitstekende striptekeningen.

Jammer is, dat de leesteksten van het boek zonder meer beperkt zijn; ook al doet de indeling van het boek het vermoeden: het is zeker geen reader.

"HEDEENDAAGS ANARCHISME een inleiding voor jongeren."

uitgegeven door de Libertaire Studiegroep Gent, 1987

100 blz. prijs f.6,50

De brochure is te verkrijgen bij boekhandel "DE ROODE HOND" weer open dagelijks 10-18 uur (behalve maandag).

Betreft: Het artikel van 17 juni 1987 in het Volksblatt.

"SPD eist gesprek met de Autonomen....."

Wat dat betreft stellen wij, als deel van de Autonomen, het volgende vast.

We juichen het toe, dat de SPD de Autonomen eindelijk erkend als een politiek, relevante, revolutionaire kracht.

De SPD is een systeemdragende macht. Zij verraad de arbeidersklasse. Zij dient het kapitaal. Wat ons betreft, met de klassenvijand voeren wij alleen gesprekken over de concrete afwikkeling mbt. de naleving van de volgende eisen:

1. Opbouw en reorganisatie van alle maatschappelijke terreinen volgens het Radenprincipe-in de buurt, in de fabriek en op de universiteit.

2. Ontbinding van het militaire-justitiele-en smerisapparaat. Overgave van alle wapens aan de volksmilitie's, op ons centrale depot.

3. Opheffing van het privébezit van de productiemiddelen. Overname van de fabrieken, het land en de huizen, door het volk.

De productie omschakelen naar milieurechtvaardige bevrediging van de maatschappelijke behoeften.

Hetzelfde geldt voor alle openbare gebieden; haar functie en de opbouw wordt door Raden bepaald naar gelang de behoeften van de mensen.

De media: Film, TV, Radio, Pers worden door de Raden overgenomen. De anti-communistische hetze zender RIAS, wordt omgedoopt in Radio In Autonomen Sektor.

4. Overgave van al het vermogen van alle banken. Peildatum: de rekeningstand van gisteren.

5. De kapitalistische oorlogsdrijvers, bonzen en misdadigers moeten rekenschap afleggen aan een volkstribunaal.

6. Afgeven van de volle stadskas.

7. Hier en wereldwijd handeldrijven volgens het principe van de eerlijke ruil.

Berliner Autonome

8. Bestaanszekerheid voor alle mensen.

Verzekering van de eerste levensbehoeften, wat inhoudt:

a) gratis wonen.

b) nultarief voor alle openbare instellingen, van de BVG (het duitse GVB) tot het ziekenhuis.

c) een gegarandeerd bestaansminimum.

9. Opheffing van alle tehuizen, gevangenissen, en psychiatrische inrichtingen.

10. Afschaffing van alle patriachale heerschappijstructuren.

Anti-fascistische opvoeding die leidt tot vrije, zelfbewuste mensen met een kollektief verantwoordelijkheidsbewustzijn.

Er moeten voorwaarden worden gesteld, zodat alle mensen in staat zijn deel te nemen aan de maatschappelijke processen.

11. Solidaire samenwerking met revolutionaire bevrijdingsbewegingen

12. Vrij verblijfsrecht voor vluchtelingen.

Meteen de 14 ter dood veroordeelde Chileense MIR-gevangenen asiel verlenen.

Vrijlating van alle politieke gevangenen

Vrijgeleide aan hun naar het land naar keuze

Wij eisen, dat dit artikel in kranten, op de radio en tv openbaar wordt gemaakt. Wij gaan er van uit dat het gespreksaanbod alleen kan dienen om de SPD te desoriënteren en te integreren.

Vanuit dat punt zullen wij met alle krachten voor onze doelen vechten.

180687 WESTBERLINER AUTONOMEN.

p.s. Geïnteresseerden uit de kringen van de TAZ, AL en soortgelijke modderpoelen kunnen zich aan de aanplakzuilen informeren over de ontwikkelingen aan de basis.

DE 1 MEI-REVOLTE

In de nacht van 1 op 2 mei stond Kreuzberg in vuur en vlam. Een nacht lang kon de politie deze Berlijnse wijk niet meer in en werd er op grote schaal geplunderd.

De volgende dagen wist de politiek en de media niet goed wat ze er mee aanmoesten. In eerste instantie werd er gedaan of er ongeregelde heden waren geweest met al snel "300 Chaoten". Tot duidelijk werd dat er ruim 50 barrikades waren geweest. Daarna werden het al snel "300 Chaoten en 600 meelopers". Uiteindelijk wordt er toegegeven dat er een bonte mengeling van Kreuzbergers: het zwarte blok buitenlanders, jongeren en ouderen hadden meegedaan aan de rellen. Hoe onzeker er wordt gereageerd blijkt bijv. uit de Bild van 4 mei. Zelfs de Springer-pers komt met foto's van plunderende burgers waarop de gezichten onherkenbaar zijn gemaakt. De CDU van Berlijn verspreidt een pamflet waarin ze hun eigen kiezers oproepen niet meer te plunderen en geen geweld te gebruiken.

Naast de pogingen van rechts de zaken weer in de hand te krijgen (zo kun je toch geen 750 jaar Berlijn vieren) is er ook veel discussie onder de autonomen van Berlijn. Over het verloop van de strijd en over hoe de gebeurtenissen zijn te begrijpen. In de nieuwe Radikal (nr. 133) staan diverse bijdragen aan deze discussie. Hieronder volgt een vertaling van een artikel.

GEMEINSAM IM KAMPF UM BEFREIUNG, DIE REVOLUTIONÄRE FRONT ORGANISIEREN

De in de nacht van vrijdag 1 mei spontaan begonnen konfrontatie was door de vastberadenheid voor ons een verrassing en een geweldige ervaring. Tijdens de revolutie van deze nacht is het isolement, de vervreemding van mensen door de concurrentiestrijd opgeheven. Tegen hun onderdrukkingsmechanisme om mensen te verdelen in jongeren en ouderen, in buitenlanders en Duitsers, heeft zich nu de klassenhaat gericht. Tot in de vroege ochtenduren waren er heel veel mensen in de straten: ouderen, jongeren, buitenlanders, mensen uit de scene en velen die daar normaal niet zo veel mee te maken willen hebben.

We voelden ons zeker, hadden een sterk samenhangsgevoel en daardoor een kracht die het de Bullen onmogelijk maakte om urenlang een voet te zetten in vele straten.

Bij vaak goed gerichte acties, zoals de plundering van Bolle (een grote supermarktketen in Duitsland, typ.), van Real, van de juwelier Kontor, het vorderen van geld uit telefooncellen en sigarettenautomaten, van kaartjes voor de U-Bahn, pakt wij dat wat in feite van ons is.

Tijdens de gebeurtenissen in de nacht van 1 op 2 mei werd de breuk met de onmacht door het aanpakken van de machtsstructuren van de staat - zonder dit nu te willen mistifiseren - zichtbaar. Met deze konfrontatie werd de verhouding met de staat duidelijk. Volgens ons is er een duidelijk "uitgangspunt" te zien: het gebeurde niet "omdat de Bullen ons feest verstoorden", niet "uit een zelfverdediging tegen de kit", maar vanuit het zelfbewustzijn dat de Bullen niets op een feest te zoeken hebben. Wat er vervolgens gebeurde was geen georganiseerde actie, maar was een revolutie die zich ontwikkelde vanuit z'n eigen dynamiek waarbij de haat en de woede over de kapitalistische orde ontladd

Duidelijk is, dat er bij dit soort gebeurtenissen ook rottingen gebeuren:

- bijv. het aansteken van een bouwcontainer in de Oranienstr. pal naast een woonhuis,
- dat zo veel mensen zo veel gezopen hadden, dat ze het overzicht verloren en zo een prooi voor de kit werden,
(er waren uiteindelijk zo'n 50 arrestanten, waarvan velen kennelijk straal bezopen waren. Een van de discussies nu is om deze mensen niet te laten barsten in de bak, omdat ze toen dronken waren. typ.)

- dat het burgerwachtfaschoos mogelijk werd om mensen aan de rand van het gebeuren te pakken te nemen.

Maar dat is voor ons geen reden om de goede dingen uit het oog te verliezen en de ervaringen en konfrontaties van deze nacht ter discussie te stellen. Volgens ons kun je bij dit soort zaken mensen niet kleineren en als klootzakken afdoen, zonder eruit te leren, onze structuren te verbeteren, te zorgen dat dit soort zaken niet opnieuw kunnen gebeuren. Vanuit de ervaringen van die nacht be-

tekent dit dat het noodzakelijk is om de zwijnerijen, die er in Kreuzberg genoeg zijn (DeTeWe, Nixdorf, GSG, fascho-kroegen en -winkels, slavenhandelaren, etc.) gericht aan te pakken, en met vuur duidelijker om te leren gaan waarbij het dan duidelijk moet zijn dat de brandweer in dit soort situaties net zo goed een onderdeel is van de bestrijding van opstanden, en er dus niets te zoeken heeft.

Wat er op die eerste mei duidelijk is geworden, is de woede van vele mensen, hun vertwijfeling, hun haat. Dat is niet slecht, maar iets wat ook voor ons geldt, wat de drijfveer is en de drijvende kracht achter onze strijd. Kreuzberg is geen ghetto, Kreuzberg staat voor een politieke structuur, voor de aanzet tot een perspectief voor dit systeem vanuit de strijd; Voor structuren die de strijd, het verzet, de aanslagen van de laatste tijd mogelijk gemaakt hebben. Dat is wat hun bedreigt: het "model Kreuzberg", dat het kapotmaken van een politieke beweging schipbreuk heeft geleden.

Dat bedreigt hen: het moment van bevrijding dat in de 1 mei-revolte zat, het gevoel dat wij wat bereiken kunnen als we samen strijden en onze mogelijkheden en de gelegenheden benutten: dat het ons gelukt is om de kit uit de wijk te smijten en urenlang een "vrijstaat" te creëren. Zoals in 1986 in Wackersdorf, hebben we met velen samen gestreden. En het was belangrijk deze ervaring nu hier in Kiez op te doen.

DE 1 MEI-REVOLTE

De in een fascistiese traditie georganiseerde feesten voor het 750-jarig bestaan, zijn een uitdrukking van wat de Zwijnen in en met Berlijn doen en willen laten zien:

- Berlijn als glimmend uithangbord van het kapitalistiese westen naar het socialistiese oostblok toe,
- Berlijn als onderzoeks- en technologiecentrum, als een plaats waar, door een versterkte inzet bij het onderzoek en de technologie, de herstructurering wordt doorgedrukt en de imperialistiese heerschappij wordt gehandhaafd.

- Berlijn als model voor het op vreedzame manier rust en orde brengen in de metropolen:

Kreuzberg moet een voorbeeld zijn van het breken van het verzet, duidelijk maken dat er geen perspectieven zijn om dit systeem te breken. De pogingen hiertoe zijn heel concreet in Kiez: chique winkels, bonte Fassades, gesaneerde huizen, maatschappelijk werkers, en alternatieve projecten. Ze willen aantonen dat ze voor het bevrijde Kreuzberg een strategie hebben ontwikkeld. Dat was een centraal punt in hun konsept, dat werd getoond aan verbaasde toeristen en aan de Zwijnen bij hun bezoeken. En het was duidelijk dat ze o.a. met de "weissen Kreis", met de hogere huren, met een versterkte uitbuiting, hun winsten wilden vergroten. En dat nu is ze opgebroken, dat ging niet. Daarom is het in deze situatie, waarin ze de bevrijding van Kreuzberg en de "nieuwe attractiviteit" van dit stadsdeel aan de hele wereld wilden demonstreren, zo belangrijk dat de konfrontatie juist hier plaats vond, dat de kit er hier uitgesmeten is.

Ze doen de opstand in Kreuzberg nu af als een blind om zich heen slaan van sociaal-zwakkeren, waarbij ze zullen proberen met nog wat meer "massage", nog wat meer sociaal-werkers en nog wat meer sociale werkplaatsen te ver sluieren, dat er hier een verzet is dat niet is om te kopen en waar ze hun voet niet meer tussens krijgen.

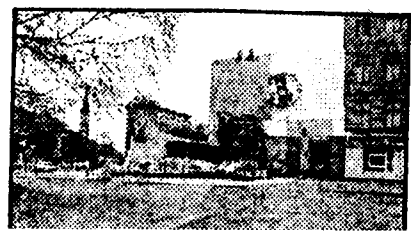
Er zijn in Kreuzberg veel mensen die - bewust of onbewust - tegen dit systeem zijn, die hier in Kreuzberg willen leven, die niet weggesaneerd willen worden en niet het gevoel hebben hier op een eindpunt te leven. Die geen werk willen hebben en zich desondanks niet uitgesloten voelen, die wellicht aan de drugs zijn, zonder perspectief, maar die niet zonder meer "verloederd" zijn omdat "de staat" zich niet genoeg om hen bekommerd, maar omdat ze de realiteit hier niet meer zien zitten en ongrijpbaar zijn voor de Zwijnen of voor de sociaal-werkers, omdat ze de ervaring hebben dat uitbuiting, verloede-

ring en vernietiging het enige is wat het imperialistiese systeem hen te bieden heeft.

Het is aan ons om duidelijk te maken, dat er van deze staat niets te verwachten is en dat we hem willen verslaan. Het gaat er niet om om betere levensvoorwaarden te eisen, maar om een revolutionaire praktijk te ontwikkelen.

Werkeloosheid, drugs, angst voor het bestaan, etc. - m.a.w. de vervreemding dankzij de kapitalistiese samenleving -

kan alleen in een strijd, waarbij een voorstelling ontstaat van een bevrijd leven, aangepakt worden. Daarbij is het duidelijk dat spontane acties, revoltes, opstanden e.d. reacties zijn op de crisis van de kapitalistiese staat, en dat daarin het zoeken en de wil tot veranderingen, naar revolutionaire perspectieven tot uitdrukking komen. Dat zijn, als we van onszelf uitgaan, belangrijke aanknopingspunten.

Liebe KreuzbergerInnen!

Liebe Kreuzberger!

Viele von Ihnen haben als Zeuge aus nächster Nähe die erschreckenden Ereignisse in der Nacht zum 2. Mai in Kreuzberg miterlebt.

Wir alle stehen heute noch unter dem Eindruck dieser schrecklichen Ausschreitungen. Vieles, was in den letzten Jahren in Kreuzberg aufgebaut und erarbeitet wurde, ist zerstört worden.

Wir stellen fest: Dieser Bezirk kann nicht kaputt gemacht werden, wenn wir alle es nicht wollen.

Künftig wird die Polizei Hab und Gut der friedlichen Bürger besser vor Gewalttätern und Gewaltpredigern schützen müssen, die unsere freiheitlich demokratische Grundordnung nicht nur ablehnen, sondern alles, was ihnen in die Quere kommt, zerschlagen wollen. Die Stärke unserer Gesellschaft besteht darin, daß Ihre Probleme im Wettstreit der Meinungen friedlich zu lösen sind.

Lassen Sie sich nicht den Unsinn einreden, daß die Verhältnisse durch Zerstörung und Gewalttätigkeit verbessert werden können. Wer das glaubt oder gar Leichtgläubigen predigt, der spielt mit dem Feuer und zerstört seine eigenen Lebensgrundlagen.

Wir wissen, daß gerade die anständigen Kreuzberger in unserem Bezirk für friedliche und stabile Verhältnisse eintreten. Helfen Sie dabei, das soziale Klima im Bezirk gerade jetzt weiter positiv zu beeinflussen, indem Sie sich nicht nur von jeder gewalttätigen Handlung fernhalten, sondern sich auch erkennbar entschieden davon distanzieren. Zerstören kann schließlich jeder Dummkopf; dazu gehört gar nichts. Etwas aufzubauen, wiederherzustellen oder gar eine eigene Existenz zu gründen, dazu gehört Mühe, Können und Reife. Viele Aussteiger, die sich gerade in unserem Bezirk konzentriert haben, lassen dieses vermissen.

Gehen Sie nicht den Radikalen von links und rechts auf den Leim. Jede Form der Rechtfertigung des Straßenterrors und der Plünderungen ist Wasser auf ihre Mühlen.

Der Senat und das Bezirksamt Kreuzberg werden dort, wo Schaden entstanden ist, schnell und unbürokratisch helfen. In Kreuzberg zu leben ist auch nach dieser Terrornacht kein verlorenes Spiel, wenn Sie weiter gute verantwortliche Nachbarschaft besonders gegenüber jungen Familien, behinderten und älteren Mitbürgern üben. Ihre Kreuzberger CDU, der Bezirksbürgermeister, die der CDU angehörenden Bezirksstadträte sowie die CDU-Fraktion stehen Ihnen mit Rat und Tat zur Seite. Vertrauen Sie uns. Wir setzen auf Sie und Ihre Mitarbeit.

**Berliner
CDU**

Voor ons zijn de gebeurtenissen van 1 mei geen perspectieven, maar mogelijkheden tot mobilisering. Niet iets wateenvoudig te herhalen of voort te zetten is, of iets dat we gelijk onder de mantel van een revolutie kunnen bedekken maar een opstand, een revolte, waarvan de politieke dimensie door ons herkend moet worden: en tegelijkertijd een slag voor de bevrijdingsstrategie van de Zwijnen en voor ons een mobiliseringsmogelijkheid.

En dan juist op dit moment, dat zij hier rust willen, bij het begin van hun 750 jaarfeesten, terwijl hier alarmfase 1 geldt voor de bewaking, volgt er een rij aanslagen (Spur, Hafemeister, Magnetbahn, Deutsche Bank, enz.) op het moment dat de Zwijnen in rijen aankomen zetten, ze de volkstelling en de "weissen Kreis" willen doordrukken. Als we dat goed gebruiken, tegen hun projecten en voor onze structuren, voor onze strijd voor bevrijding, dan kan dat een belangrijke stap voor - waarts zijn, een manier om weer het initiatief te krijgen en de konfrontatie zelf te bepalen. De Zwijnen kunnen zich altijd alleen maar instellen op wat ze al kennen - wij moeten ze een stap voor blijven.

Zo zien wij de verhoudingen tussen de gebeurtenissen van deze nacht en de ervaringen en de gevechten die we eerder gevoerd hebben; Als we alleen naar het afgelopen jaar kijken: de mobilisering tegen de NATO-aanval op Libië, voor velen de ervaringen in Wackersdorf en de decemberdemo in Hamburg voor de Hafenstrasse. Dat waren allemaal punten waar veel mensen samenkwamen, waarbij we ons niet hebben laten splitsen en waarbij we vanuit verschillende ervaringen en mogelijkheden tot een gezamenlijke aanval kwamen.

De samenhang tussen deze strijd en de aanslagen van de guerilla en militanten hier in het centrum van hun macht en de bevrijdingsstrijd elders in de wereld, opent perspectieven om het gebouw van hun macht te laten instorten.

Het imperialisme heeft geen positieve, productieve kanten meer. Alleen nog maar vernietiging. Dat is de kern van de ervaringen die de wortel is voor de nieuwe vormen van militantie. De economische levensstandaard, de bewapening en de plannen voor atoomborlogen, de natuurlijke en sociale levensvoorwaarden, vervreemding en onderdrukking door een massale deformering en het onderdrukken van het individuele denken, voelen, van de persoonlijkheidsstructuur. Velen twijfelen eraan. Het imperialisme is zo geperfectioneerd en gesystematiseerd, dat velen de kracht niet meer kunnen opbrengen om zich te verzetten.

Zelfmoorden, vluchten in ziektes, pillen, drugs: dat is de reactie op de realiteit, op de lange geschiedenis van nederlagen, geduld en lijden, van depolitiserings waardoor het geweld van de staat niet meer als oorzaak wordt gezien.

Maar uit deze dimensie van ellende komt nu ook weer de kracht van de strijd en de haat.

Dat is niet meer de spontane, tijdelijke woede. Die is gedurende het afgelopen jaar verbrand.

Dit is de bodem, waaruit zich nu een revolutionair front ontwikkeld.

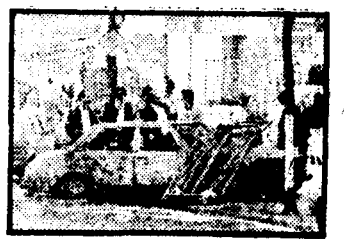
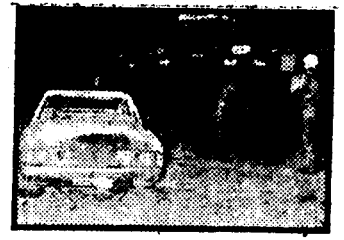
Als de ontwikkeling van het systeem alleen maar tot verwoesting en vernietiging blijkt te leiden, dan wordt het verzet - bewust of onbewust - iets wat om het geheel gaat.

"De eenheid van een revolutionaire strijd wordt mogelijk en is noodzakelijk. De gezamenlijke aktie van iedereen, die deze strijd wil voeren, voor een breuk met de staat, voor revolte, voor een militante strijd, voor een politiek - een strategie van aanvallen op het imperialistische centrum, die in de praktijk duidelijk maakt, dat hij gezamenlijk gevoerd moet worden."

raf-maipapier 1982

▲ Junge Leute im Bolle-Supermarkt. Ein Mädchen hält eine Tasche in der Hand. Das Foto entstand früh um drei. Nach der Plünderung ging das Geschäft in Flammen auf.

Dabei waren es keineswegs nur Chaoten, die sich hedicen: „Von der Oma bis zum Enkel“, so ein Zeuge, schleppen Kreuzberger Schnaps, Zigaretten und Lebensmittel durch Kartonweise aus dem Bolle-Markt, bevor er unter allgemeinem Gejohle bis auf die Grundmauern ausbrannte. Junge Männer plünderten derweil einen Münzfensprecher, andere Jugendliche raubten Zigarettenautomaten aus. Selbst die Kreuzberger Türken, Bevölkerungsanteil 20 Prozent, die sich sonst bei Demonstrationen eher zurückhalten, sind diesmal kräftig mit.

Mopo 7.5. Bei den Plünderungen am 1. Mai hatten alte Leute aus ihrem Seniorenkreis sich trotz ihrer Angst aus dem Haus gewagt und Grundnahrungsmittel aus einem Geschäft geholt.

Der Bezirksbürgermeister Wolfgang Krüger (CDU) aber gibt unumwunden zu, daß es auch Anwohner wären, die sich an den Plünderungen beteiligten, daß „die Plünderung ja auch etwas war, was zur Selbstversorgung beitragen sollte“.

Stunden lang ein „rechtsfreier Raum“

Als „absolut schwachsinnig“ wiesen Momper und der Kreuzberger SPD-Vorsitzende und Bundestagsabgeordnete Gerd Wartenberg eine Erklärung von Innensenator Wilhelm Kewenig zurück, die Ausschreitungen seien auf „Autonome Chaoten“ und „Anti-Berliner“ zurückzuführen. Tatsächlich seien in einem - wegen Abwesenheit der Polizei - „rechtsfreien Raum“ auch bei zahlreichen Bürgern die „soziale Lunte abgefallen“ und das Wertesystem zeitweise zusammengebrochen. An den Plünderungen hätten sich Menschen beteiligt, denen man solche Handlungen außerhalb „nie zutrauen würde“. Nachdem „Autonome Gruppen“

Die Pfarrerin der evangelischen Thomas-Gemeinde, Mukurarinda, sagte zu den Krawallen: „Mich wundert es, daß das so viele Leute wundert.“ Sie selbst habe Frauen aus ihrem Seniorenkreis bei Plünderungen beobachtet.

TSP 7.5.

FR 5.5.

Schrijven is onderscheiden. Je kunt het doen door als het ware een foto met woorden te maken. Je kunt het ook doen door je mening op papier te zetten en je daarmee af te scheiden van andere meningen.

Ik wil me in deze brief beperken tot het maken van een foto. Te beschrijven HOE zich de situatie dit land onderscheidt van die van Nederland. Ik beschrijf niet het WAAROM en zal proberen mijn mening tot een minimum te beperken. Ik vind het belangrijk dit even te zeggen omdat menigeen anders de indruk krijgt dat ik alleen maar over negatieve dingen schrijf dus het wel niet naar m'n zin zal hebben.

Dat is niet waar. Wanneer je uit een hoogontwikkeld land als Nederland komt vind je het ontbreken van een waterkraan al een negatief aspect. Wat ik hieronder zal beschrijven is niet negatief, het beschrijft het andere, datgene wat zich onderscheidt van het onbekende, uit onze eigen omgeving.

Aan de slag

Sinds 2 maart werk ik als technies adviseur bij het Ministerie van Gezondheid (MINSa). Samen met 4 andere Nederlanders en een Zweed ga ik vorm geven aan het preventief en correctief onderhoud in de ziekenhuizen. Ieder van ons draagt daar zijn steentje aan bij, afhankelijk van kennis en ervaring. Ik hou mij bezig met het correctieve onderhoud aan elektrische en mechanische installaties zoals ketels, noodagregaten, pompen, koelinstallaties en de apparaten in de keukens en wasserijen.

Er zijn ruim 30 ziekenhuizen in het land, oude en nieuwe. Ieder ziekenhuis heeft een kleine onderhoudsploeg, meest ongeschoolden onder leiding van een ingenieur. In Managua is de centrale werkplaats waaruit het grotere of ingewikkelde onderhoud plaatsvindt. Hier werken ruim 100 mensen van verschillende disciplines en opleiding: elektro-technici, fijnmechanici, lassers, bankwerkers, koeltechnici, motorwikkelaars etc. Alles wat niet in de ziekenhuizen zelf gerepareerd kan worden moet dus naar Managua of technici vanuit Managua gaan naar het desbetreffende ziekenhuis toe. Door gebrek aan kennis en ervaring is men er nooit toe gekomen het onderhoud in de ziekenhuizen goed te organiseren. Er werd veel te veel gereisd tussen de ziekenhuizen, reparatiemogelijkheden verkeerd beoordeeld, ingewikkelde reparaties werden helemaal niet uitgevoerd, er was een schreeuwend gebrek aan onderdelen en de mogelijkheid deze zelf te maken was te gering. Kortom, hulp en advies was nodig.

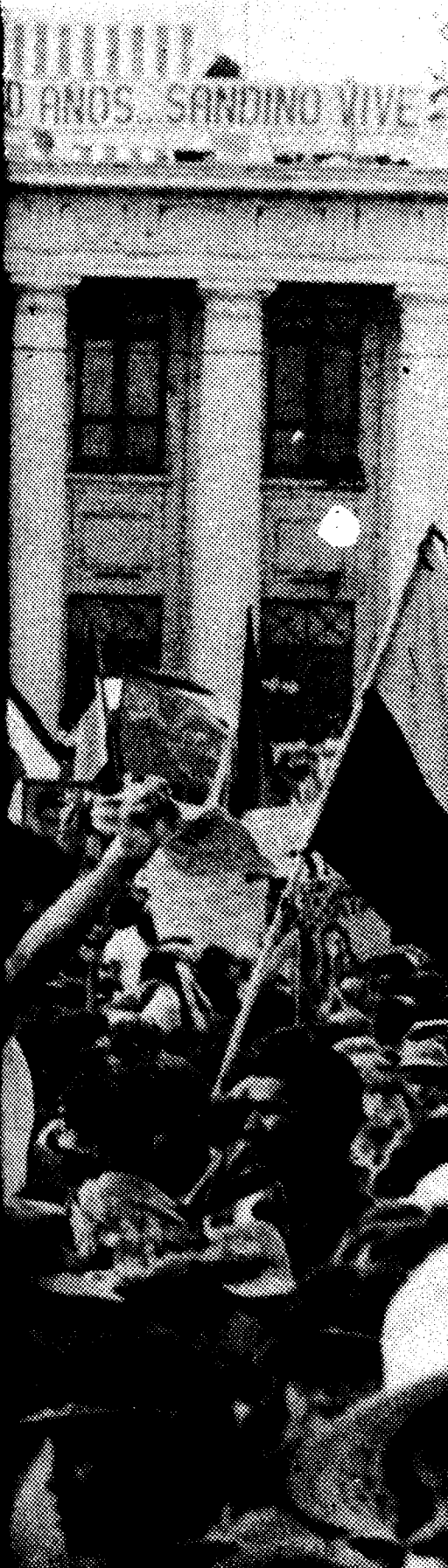
Met geld uit de Nederlandse ontwikkelingspot is begonnen met elektronies onderhoud en de scho-

nica

AND

agua ERS

ling van elektrotechnici daadwerkelijk op te zetten. Er kwam een pot van 15 miljoen gulden om reserveonderdelen aan te schaffen en er werden plannen gesmeed het elektro-mechanics onderhoud leven in te blazen. En daar het een (Europees) beginsel is datgene wat je gerepareerd hebt ook goed te onderhouden, werd besloten ook een preventieve onderhoudsdienst op te zetten.

En daar zit ik dan, samen met Ruud, Peer, Roland, Joe en iemand die nog moet komen. Plannen genoeg, aan werklust ontbreekt het niet (bij ons althans), geld is er nog in overvloed. Maar als dit alles was, dat nodig is, was onze aanwezigheid hier overbodig. Het is hier niet voor niets een ontwikkelingsland.

Sinterklaas

Ik ben begonnen met rondkijken en tijdens dat rondkijken met dees en gene kennis te maken. Het merendeel van het leidinggevend personeel moet nog 30 worden, de jongens aan de draai- en freesbanken zijn niet ouder dan 18 en verder lopen er veel ouderen rond. Goede technici gaan naar het bedrijfsleven toe, waar ze twee tot driemaal zoveel verdienen. De broekies die nu achter de draaibank staan doen dat ook, wanneer ze een paar jaar ervaring hebben en een vakopleiding gevolgd, door MINSA betaald. Geef ze eens ongelijk. Maar kennis en ervaring blijven zo wegstromen en de man, die je nu aan het vertellen bent hoe de toerenregeling van een dieselmotor moet worden afgeregeld kan, morgen verdwenen zijn. Vergeet niet dat een Colaverkoper op de hoek van de straat al snel het dubbele verdient van een arbeider in overheidsdienst.

Wanneer ik mensen zie werken en ik sta er zelf bij te kijken heb ik altijd de neiging mee te werken, ook iets te doen. Nou, hier zag ik bijna niemand werken maar toch bekwam mij het gevoel wat te gaan doen, zo van, ik ben hier niet voor niets gekomen en over drie jaar moet alles geregeld zijn en moeten jullie het zelf doen.

We begonnen dus maar. De bestaande werkplaatsen moesten overhuizen naar nieuwbouw, nieuw gereedschap moest uitgegeven worden, en nieuwe machines geïnstalleerd. Omdat niemand er mee begon zijn Ruud en ikzelf begonnen. Hebben wat materialen uit rekken gehaald en in dozen gestopt. Langzaam begon het door te dringen dat er toch echt een verandering op til was en kwamen meer hands aan dek. Na een uur was onze rol nog beperkt tot het begeleiden van de goederenstroom naar de nieuwe werkplaats. Geheel zonder incidenten verliep dat niet. Het transport van een oude draaibank leverde moeilijkheden op. Omdat er geen hefwerktuigen voor handen zijn moesten we het met twee wagentjes zien te klaren. Het zag er allemaal spannend en vooral

zwaarwichtig uit. Iedereen hielp mee, want zoiets is leuker dan watte werken of in een hoekje te slapen. Tien man dus, waarvan er twee de wagentjes trokken door een hek, langs opgestapelde apparaten en toen een bocht om. In de bocht was de ene helft van mening dat er eerst naar links gedraaid moest worden en de andere helft van mening naar rechts. Voeg daarbij een domme kracht die één van de wagentjes bediende en dacht dat het hydraulics systeem van het wagentje maar twee standen kent: helemaal naar boven en helemaal zakken, dan zijn alle voorwaarden aanwezig om de draaibank te laten kantelen, ondanks het stop, stop geroep, een woord dat niemand hier kent. Een gebroken draaibank dus, mooie introductie. Welliswaar zou hij toch verkocht worden, maar een draaibank in een land waar er weinig zijn blijft een draaibank, hoe oud ook.

Het incident was gauw vergeten toen we de gereedschappen voor de vijf nieuwe draaibanken gingen uitgeven. Tientallen beitels, hulpapparatuur, veiligheidsbrillen (die niemand draagt) en handgereedschap. Iedere dag werd een nieuw apparaat in gebruik genomen, de freesmachine, de boormachine en de slijpbank, die overigens niet op een gegoten fundament staat waardoor de nauwkeurigheid te wensen over laat.

Zonder te overdrijven kan ik zeggen dat de chef van die werkplaats, Don Antonio, de beste vakman bij de MINSA is. Alles kan hij maken en hij komt afspraken na. Het is een genot voor hem sinterklaas te spelen en die man na vele jaren eindelijk eens een werkplaats te geven waar menig gereedschapsmakerij in Nederland jaloers op zou zijn.

Zo'n goed uitgeruste werkplaats is hier ook wel nodig. Er is een gebrek aan geld en uit de Verenigde Staten zijn vanwege de handelsboycot geen onderdelen meer in te voeren. Ze moeten ze dus zelf maken. Dat brengt op zich weer problemen met zich mee waar het gaat om de materiaalkwaliteit. Wanneer je een staaf brons of koper die hier gemaakt is doorzaagt, en je legt hem naast een geïmporteerde staaf, dan zie je het verschil. De Nicaraguaanse staven lijken als door de zure regen aangetast, vol met gietgallen wat de bewerkelijkheid en de levensduur ernstig benadeelt. Noodgedwongen ben ik me dus ook een beetje met materiaalkunde bezig gaan houden.

Dat is alles wat ik heb

Al snel zijn we (Ruud en ik) een aantal ziekenhuizen in en om Managua gaan bezoeken om er de ergste problemen proberen op te lossen. Meestal ging het om ketels of om apparatuur voor de noodstroomvoorziening. Handleidingen, schema's, in de meeste gevallen ontbreken ze. Er hing nog ergens een bedradingschema opgeplakt. Een produkt van

zo'n oud kopieerapparaat. Met zorg, als een conservator in een museum, probeerde ik het schema onbeschadigd van de muur te krijgen. Maar de afbeelding viel er af, verpulverde onder mijn vingers, terwijl het papier bleef hangen. Dan maar naar de chef technische dienst. Die wist niet of hij schema's had. Hij zocht wat in een kast en kwam met een rol tekeningen te voorschijn. Door de muizen en de leguanen aangevreten. Niets meer op te zien. 'Dat is alles wat ik heb, jongens.'

Wat doe je in zo'n geval. Je maakt de schakel en regelkast met zijn honderden draden en relais open, trekt alle draden los uit de kabelbanen en probeert de zaak zo in kaart te brengen om de werking van het geheel te ontdekken en daardoor de storing op te sporen. Zo zijn we uren bezig geweest en toen we eindelijk zo ver waren dat alles in het net getekend kon worden (voor ons en voor de diverse archieven hier) kregen we een werktekening van de installatie toegestuurd uit de Verenigde Staten. Een Amerikaan waar we enkele dagen mee gewerkt hebben had waarschijnlijk zo'n medelijden met ons gekregen dat hij bij terugkomst gelijk de desbetreffende fabriek om tekeningen gevraagd heeft en ze met een andere Amerikaan heeft meegegeven. Erg aardig van hem, alleen hebben wij nu een beetje het gevoel voor niets gewerkt te hebben.

Iets wat natuurlijk niet waar is, hoewel we de oorzaak hebben gevonden is de storing nog niet opgelost. Er is een transistor en wat goede wil nodig om een bepaalde spanningsregelaar weer goed te krijgen. Die regelaar ligt al een maand bij de afdeling electronica. Het wordt me steeds onduidelijker of die transistor er nu wel of niet is en het aandringen op spoed maakt niet veel indruk. Ze zijn meer bezig met schaken en slapen dan met solderen is mijn bevinding. (Niet zo negatief, Markese). Maar wanneer je dan eindelijk iets gerepareerd hebt, dan ben je de held en weten ze je de volgende keer direkt te vinden. En zo hoort het ook, alleen moeten anderen het ook kunnen en daar ga ik de komende twee en een half jaar wat aan doen.

Werkplan

Het onderhoud, zowel preventief als correctief, moet structureel georganiseerd worden, daar zijn we het allemaal over eens. Over het HOE hebben we ook al ideeën en op dit moment ben ik bezig de eerste stap te zetten naar dit gestructureerde onderhoud door een werkplan te maken voor de eerste 5 ziekenhuizen die we onder handen gaan nemen. Ik heb daartoe deze ziekenhuizen (tussen Managua en de grens met Costa Rica) bezocht, de problemen bekeken en een lijst van te bestellen onderdelen opgesteld.

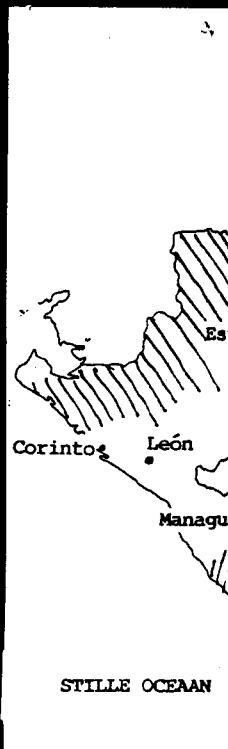
Die onderdelen worden met Nederlands geld op allerlei manieren het land binnen gevoerd. Ook Noord-Amerikaanse. Hoe dat in z'n werk gaat doet hiet niet zo ter zake, maar aan het meeste is toch wel te komen. Wanneer die onderdelen er zijn is het de bedoeling dat de 5 ziekenhuizen onder handen genomen worden en dat, wanneer de onderhoudsploeg weer vertrekt, alles werkt. Daarna is het de taak om er preventief onderhoud te introduceren, zodat de boel blijft werken. Op die manier gaat de boel veel langer mee, is het importeren van dure apparaten tot een minimum terug te brengen en worden de verantwoordelijken meer en regelmatig bij de installatie, waar ze uiteindelijk verantwoordelijk voor zijn, betrokken. Dit is theorie. De praktische uitwerking zullen jullie in komende rondzendbrieven kunnen volgen.

Opleiding

In het begin schreef ik dat het opleidingsnivo nogal verschillend is.

De T.H. opleiding is erg theoretisch. Zo vroeg een Ir. aan mij wat nu precies een draaibank was toen hij het nieuwe machinepark bekeek. De directeur is een ekonoom met vriendjes in het FSLN, de politieke partij die hier aan de touwtjes trekt. Misschien wil hij wel, maar feit is dat er weinig

stimulans van hem uitgaat en brieven of verzoeken maanden lang op zijn bureau blijven liggen. Natuurlijk is hij ook nog reservist in het Sandinistische leger en is hij sinds een maand voor drie maanden op oefening. De onderdirecteur neemt nu de zaken waar en dat gaat heel goed. Er komt ineens overleg en er worden belangrijke beslissingen genomen. In de wandelgangen heb ik meniggeen al horen fluisteren dat wat hen betreft de directeur wel door een kogel... De jongens in de draaierij bij Don Antonio zijn het aktiefst. Weinig onder hen hebben een beroepsopleiding gehad. Veel hebben 'het' in de praktijk geleerd. Tot mijn stomme verbazing heb ik nooit iemand van een tekening zien werken. Wil je iets gemaakt hebben en je levert een tekening in dan vragen ze of je geen voorbeeld hebt of of je het niet eerst zelf kunt maken. Daarna maken ze het voor je na, door het na te meten. Daar komen dan nog eens de problemen van de maten bij. Ik met mijn mm en kg systeem en hier met het ponden en duimen systeem. Ik bestel zoveel mogelijk manometers, thermometers en schuifmaten in SI-eenheden én in Amerikaanse maten. Maar wie eenmaal gewend is aan een bepaalde terminologie verandert niet snel. Ik ben zelf dus ook nog dagelijks aan het omrekenen. Vooral bij temperaturen vind ik dat lastig. De jongens in het magazijn kunnen

misschien goed sjouwen en stempels zetten, maar ze weten amper wat ze onder hun beheer hebben. Vaak is me al 'hebben we niet' verkocht. Als je daarna zelf gaat kijken is het er wel. Ik heb nu voor mij zelf een lijst aangelegd van wat er zoal wel en niet is. Ook om andere redenen is het geen grapje iets uit het magazijn te willen. Door de bureaucratie, maar zeker ook door de laksheid, duurt het uren, drie handtekeningen op drie verschillende plaatsen en de nodige stempels voordat je uiteindelijk een rol teflontape uit het magazijn kunt halen wat er vervolgens niet is.

Maar daar komt verandering in. Onder leiding van een Uruguayaan wordt het magazijn uitgebreid en gereorganiseerd, ook administratief. Als het meezit worden wij ook bij de herinrichting betrokken. Dan weten we gelijk wat er precies is. Veel spullen bevinden zich nog in een Nederlandse container. De bureaucratie hier is niet zo raar.

Men is verschrikkelijk bang om van corruptie beschuldigd te worden. Per slot vierde corruptie hoogtij tijdens het bewind van Somoza. Alles wat in en uit bijv. het magazijn gaat wordt nu wel drie keer opgeschreven. Niemand wil meer iets met de steel- en omkooppraktijken uit de oude tijd te maken hebben. Dus sta ik geduldig 20 minuten te wachten op alle stempels.

Veiligheid

Met de werkveiligheid wordt het niet te nauw genomen. Vaak komt dat door gebrek aan kennis. Een voorbeeld hiervan is hoe met transformatorolie omgegaan wordt. In deze koel- en isoleerolie zitten veel PCB's. PCB is een uiterst giftige stof die (nog) niet afbreekbaar is en, eenmaal vrij in het milieu, tot grote rampen kan leiden.

Er stond een vat afgewerkte transformatieolie op het terrein, enige maanden voor ik hier kwam. Het ligt hier voor de hand je er gemakkelijk van af te maken door het gewoon in het zand weg te laten lopen. Maar met deze olie was toch iets bijzonders aan de hand, wist men. Op de huid gesmeerd had het een heilzame werking tegen reumatische pijnen. Zo werden er flesjes gevuld en mee naar huis genomen om op de gewrichten van opa te smeren.

Wat over bleef liet men in de aarde van het terrein zakken, gewoon uit onwetendheid. Zo zijn er de laatste jaren 11 mensen omgekomen door loodvergiftiging. Zij woonden in de omgeving van de vele accufabriekjes in de volkswijken. Daar herstelt men accu's en wordt lood gesmolten op open vuren.

De rook en damp die er van af komt is levensgevaarlijk. Het moet gezegd, wanneer de oorzaak van het overlijden is ontdekt worden er gelijk maatregelen genomen tegen herhaling. Op de TV wordt er aandacht aan besteed en mensen worden opgeroepen ook zelf waakzaam te zijn. Zo zijn er op dit moment nog maar vier (geregistreerde) accufabriekjes, welke op korte termijn moeten verhuizen uit de dichtbevolkte wijken. Maar veiligheid laat ook te wensen over door nalatigheid. Electriciteitsbedrading wordt aan elkaar geknoopt zonder enige isolatie. Schakelkasten missen deuren. Zekeringen bestaan vaak uit dik koperdraad om dan maar niet te spreken van de vele bedrijfsauto's die in elkaar gereden zijn.

We hebben maar een hoop nieuwe schakelkasten besteld, dit keer met plastic deksels zodat men kan zien hoe het er van binnen uitziet en niet de noodzaak voelt het deksel er van af te slopen en er dan ook maar af te laten.

Ik schudde wat aan een flexibele buis met kabels erin. Er ontstond gelijk kortsluiting, zo verrot was de boel van binnen. Geen nood, zei de chef, we knippen het rotte stuk er tussen uit en draaien de einden weer in elkaar. Mijn spaans was goed genoeg om dat te verhinderen. Nu ligt er een nieuwe kabel. Je hoeft er alleen maar even voor naar het magazijn te rijden.

'Is er niet' is vaak waar, maar wordt ook vaak gezegd om er maar vanaf te komen. Net zoals: 'het is kapot, er moet een nieuwe voor komen'. Belangrijk is daarom dat er hier meer inzicht komt in wat wel

en wat niet meer gerepareerd kan worden.

Ik verveel me hier niet. Het is niet alleen de moeite waard de veranderingen mee te maken, ook het werk is interessant en wordt met de dag leuker. Het opzetten van de onderhoudsorganisatie is iets van lange adem en daar zal ik de komende 2½ jaar mee bezig blijven. Maar daarnaast word ik met allerlei zijdelingse problemen geconfronteerd. Om wat voorbeelden te noemen: welke onderdelen zijn nodig voor de verbouwing van de koelinstallaties van de landelijke vaccin-opslag. Waarom doet de koelinstallatie in het lijkenhuisje van dit of dat ziekenhuis het niet. Hoe zit het met de aanleg van een airconditioningsysteem voor de bestralingsafdeling van een ziekenhuis. Moeten de pijpen in die ketel nu wel of niet vervangen worden.

Verder probeer ik plannen te maken om de diensten van een Siemens-Philips onderneming die voor ons werkt af te bouwen. We moeten dat werk in de toekomst met eigen mensen kunnen. De afgelopen week heb ik deels bestellingen gedaan en deels bestellingen gecontroleerd voor een bedrag van \$35.000,- en gezorgd dat de bestellingen in de Verenigde Staten gaan worden en het geld via een aantal bureaucratische handelingen tussen Nicaragua en Nederland vrijgemaakt wordt.

Binnenkort ga ik naar Bluefields, aan de Caraïbische zee, om er twee waterpompen in werking te stellen. Dat is een tocht van 13 uur, deels over land en deels over water. Er is speciale toestemming voor nodig, want heel de Caraïbische kuststrook behoort tot het gebied waar nog al eens gevochten wordt. Maar wees niet ongerust, op de openbare weg in Managua is het gevaarlijker. De aard van het wagenpark hier laat niet toe dat je over sturen kunt spreken, het is eerder een soort van mikken. Het wagenpark op ons werk is al aardig in elkaar gemikt. Er is een konstant transportprobleem doordat er zoveel auto's kapotgereden zijn. En dan is er nog het grote probleem van de banden. Die worden hier zo hard opgepompt dat die precies in het midden van het loopvlak doorgesleten zijn. Dan maar weer een maand of drie op nieuwe wachten.

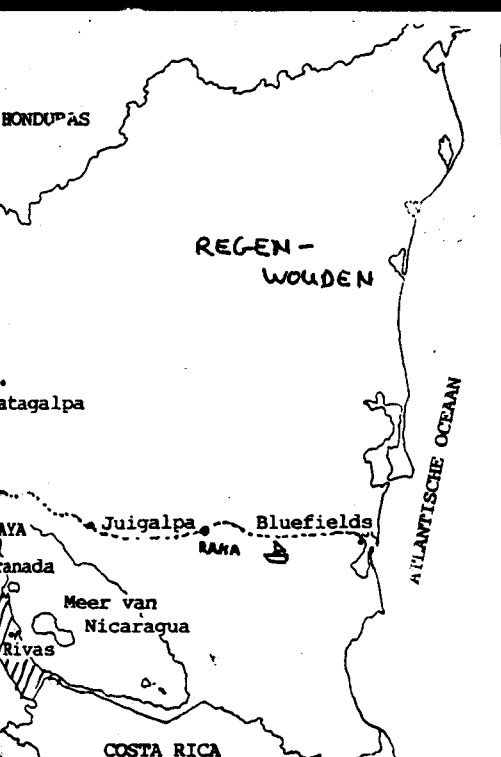
Er is geen enkele reden de moed te laten zakken. Wanneer ik over 2½ jaar weer thuis ben en er denkt een Nicaraguan bij het bestuderen van een technisch of organisatorisch probleem aan mij, dan ben ik niet voor niets geweest. Ik stel niet zulke hoge eisen. Wie ben ik, om ze hier te vertellen wat ze móeten doen.

Ton.

Gebied van mijn werkplan

Gebied van mijn volgend werkplan (deels, t.g.v. oorlogsgevaar)

tocht naar Bluefields, vanaf Rama per schip.

HET KOMITEE

VOORWOORD

"Een nieuwe interamerikaanse politiek voor de 80er jaren". De titel van het rapport van het komitee van Santa Fe, genoemd naar de stad waar een groep extreem rechtse beleidsmakers in 1980 bijeenkwam. Het doel: het uitstippelen van een nieuwe buitenlandse politiek om de "kommunistische dreiging" te weerstaan. Het Caraïbisch gebied was marxistisch geworden, in Midden-Amerika was de "kommunistische subversie" doorgedrongen tot Panama en Nicaragua, Guyana was in Zuid-Amerika een "marxistisch-leninistisch" bolwerk geworden. Op wereldniveau werd de USA overal aangevallen volgens het komitee. Deze schermutselingen zijn de eerste tekenen van de komende derde wereldoorlog en de balans van de macht lag ten gunste van de Sovjet Unie. Washington moest volgens het komitee antwoorden en het antwoord luidde als volgt: Maurice Bishop moest worden verdreven uit Grenada, Jamaica moest weer een bondgenoot van de VS worden, het regime in Grenada moest weg. De linkse militairen in Panama moesten ten val worden gebracht, met de sandinisten kon men ook maar beter afrekenen en tegen Cuba moest een bevrijdingsoorlog worden gelanceerd. Het is nu 7 jaar later, het rapport is uitgelekt en Granada is onder de voet gelopen door de imperialistische zwijnen, Torrijos uit Panama is door een "vliegtuigongeluk" om het leven gekomen, Jamaica is weer een trouwe bondgenoot, tegen het vrije Nicaragua zijn ze hun smerige oorlog aan het voeren. Cuba is de volgende en laatste in de rij. Maar het zal ze niet lukken. We zullen hun geheime plannen publiceren, hun strategieën doorgronden... en terugslaan, hard terugslaan. Overal zullen we het VS imperialisme en hun Europese bondgenoten aanvallen. Bij deze dan een gedeeltelijke vertaling en samenvatting van het document van Santa Fe, welke mede de basis vormt van het huidige beleid van de VS.

GRONDSLAGEN VOOR EEN TOEKOMSTIGE BUITENLANDSE POLITIEK

"Landen bestaan allen in wederzijdse verhoudingen. De buitenlandse politiek is het instrument, waardoor volkeren hun overleven veilig stellen in een vijandige wereld. Oorlog en niet vrede is de norm in internationale aangelegenheden. Voor de USA is isolacionisme onmogelijk. Indamming (containment) van de Sovjet Unie is niet genoeg. De detente is dood. Overleven verlangt van de USA een nieuwe buitenlandse politiek. De USA moet het initiatief nemen of ondergaan. We staan op de rand van de Derde Wereldoorlog. De Sovjet Unie steunt op een toenemend nucleair overwicht en wurgt de westerse industriële naties als zij hen van haar aardolie en bodemschatten afsnijdt. En het is nu bezig de Volksrepubliek China te omsingelen. Latijns-Amerika en het zuiden van Azië zijn het toneel van de derde fase van schermutselingen die de derde wereldoorlog vooraf gaan. De eerste twee fasen, indamming en ontspanning, worden door de Sovjet Unie met een dubbele omsingeling voortgezet: namelijk de onderbreking van de toevoer van aardolie en bodemschatten naar het westen en de omsingeling van de Volksrepubliek China. De basisvrijheden en de eigen belangen eisen van de USA dat zij zich gedraagt en handelt als een macht van de eerste orde. De crisis is metafysisch. Het gebrek aan bekwaamheid onze eigen grondwaarden en geloof te beschermen heeft tot de wederkerige houding van besluiteloosheid en machteloosheid geleid en heeft zelfs het voortbestaan van de republiek in gevaar gebracht. Wanneer men de buitenlandse politiek op de drie-eenheid van klimaat, geografie en volkskarakter baseert, is het juist deze, de geest van de natie, die zeker de overwinning zal brengen. En de USA is vergeten dat het in de laatste instantie de politieke wil is die het bepaald, die

achter een gevoerde politiek staat en dat het gereedschap van de buitenlandse politiek doorslaggevend is vanuit het doel dat zij nastreeft. Overal bevindt de USA zich op de terugtocht. Het gevaar de aardolie in het Midden Oosten te verliezen, de potentiële verbreking van de zeeweg door de Indische oceaan, alswel het gevaar het grondstoffen gebied in zuidelijk Afrika te verliezen aan sovjet satellieten, de finlandisering van Europa en de isolering van Japan. Het Caraïbisch gebied, een zeeweg en het centrum van de aardolie leverantie aan de VS, is een marxistisch-leninistisch meer geworden. Nog nooit heeft ons land zich aan de zuidflank in zo'n gevaarlijke situatie bevonden. Nog nooit heeft de buitenlandse politiek van de USA haar bondgenoten in Latijns-Amerika zo bedrogen, in de steek gelaten en ver-raden als vandaag de dag.

VAN SANTA FE

Het is tijd om initiatief te nemen. Een coherente en globale buitenlandse politiek is noodzakelijk. Het wordt tijd een fanfare stoot voor de vrijheid te geven, de waarden en nationale belangen te laten horen, welke de weergave van de Amerikaanse geest zal zijn. Ofwel een pax sovjetica ofwel een tegenwerking van Amerikaanse macht op wereldniveau, dat is het alternatief. Het uur van de waarheid kan niet verplaatst worden. Het komitee van Santa Fe is de mening toegedaan, dat de buitenlandse politiek van de VS in staat van verwar- ring verkeerd, dat de aan de Sovjet Unie eigen normen van sociaal konflikt en sociale verandering door de Carter regering zijn over- genomen, dat de omstreden regio een souverain terri- torium is van bondgenoten van de USA en haar handels- partners in de derde wereld, dat de invloedssfeer van de

thuiskomst van Amerikaanse mi- litairen die mee hebben gedaan aan de invasie op Granada.

Sovjet Unie en haar stad- houders toeneemt en dat de jarenlange balans van winnen en verliezen in het voedeel van de Sovjet Unie uitvalt. De Amerikaanse reactie van vergoeilijkt wijken voor het Sovjet imperialisme moet voor een ommekeer plaats- maken. De VS moet met vin- dingrijkheid en creativiteit een strategiese oplossing voor de huidige situatie vinden. Het ethies realisme vraagt het principe van de buitenlandse politiek, die traditiegewijs voor de problemen in de buitenland- se aangelegenheden mbt. waarden en machtsverhoudin- gen aangewend wordt, om een wezelijke politieke steun.

De interventie van de USA in het buitenland is gerecht- vaardigt door de veiligheid van ons land en niet omdat een land een zeker systeem ontwikkeld, maar omdat ak- tiviteiten van buiten het kontinent komend een bedreig- ing zijn voor de VS. De USA moet alle latijnsamerikaanse landen, die zich niet als vazal aan een buitenkonti- nentale supermacht onder- werpen, dit nationalistiese perspektief aanbieden. Zo'n halfkoloniale verhouding lijdt een steriel interna- tionalisme in de kultuur en de landen van het wes- telijk halfroond in en onder- graaft de op wederkerig- heid gebaseerde latijns- amerikaanse politiek. Het komitee van Santa Fe moet benadrukken, dat het niet de bedoeling van de USA is een politiek van inmen- ging te beoefenen in de buitenlandse aangelegenheden van latijnsamerikaanse staten, bijvoorbeeld dat iberoamerikaanse sta- ten een politiek doorvoe- ren die het imperialisties binnendringen van een buiten- kontinentale macht onder- steind en bevordert. Zo'n politiek van de USA tegenover latijnamerika kan op wezen- lijke potentiële ondersteu- ning van de regio rekenen. In het bijzonder van de regimes die onafhankelijk blijven. Het is alweer enige tijd terug dat de zeer be- kende chileense jurist Alejandro Alvarez schreef: "De Monroe-doktrine drukt de belangen van het gehe- le kontinent uit en alle Amerikaanse staten zijn er voor haar te handhaven. Ook al is tot nu toe de USA haar enige verdediger,

de latijnsamerikaanse staten zijn in staat haar te handhaven, zelfs als zij door de USA wordt opgegeven!" Van de kant van de USA moet een latijnsamerika poli- tiek verwacht worden, die de Amerikaanse en ibero- Amerikaanse vrijheid bevor- deren op basis van weder- zijds nationale onafhan- kelijkheid en interame- rikaanse afhankelijkheid, die een autonome ekonomiese en politieke ontwikkeling uitgaande van ons kulturele en religieuze erfgoed en die de grens van ons streven naar het doorvoeren van her- vormingen on ibero-amerika begrijpt en erkenning en achting heeft voor de waarden en gevoel van onze burenen. In 1914 schreef de peruaanse staatsman Francisco Garcia Calderon over de be- tekenis van de stijl in de politiek.

Zijn woorden moeten ons richtsnoer zijn voor de 80er jaren:

"De latijnsamerikanen zijn gevoelig voor respect voor eigendom en fatsoen..... Niets stoort hen meer dan de lomphheid van de politici uit Washington".

De diplomatie, hoe geschikt deze ook mag zijn aangewend, is niets anders dan een me- thode om buitenlandse poli- tieke doelen te bereiken. De buitenlandse politiek en de internationale stra- tegie zijn van hun kant in- strumenten waarmee volkeren proberen hun belangen uit te breiden of te verdedigen. De verdediging van de sou- vereiniteit van de natie en het behoud van de kul- turele identiteit van het volk zijn wezenlijk om te overleven. Beide elementen worden door hetinternatio- nale kommunisme onderdrukt en steriel gemaakt. Alleen een USA politiek die de vrede verzekerd, waarbij politieke stabiliteit gekreerd en vervolmaakt wordt, kan de nieuwe wereld redden en de positie van de globale macht van de USA, die op een veilig en souverain latijnsame- rika berust, behouden. Heel amerika wordt aange- vallen. Wat zal Washington doen?".

HET KOMITEE VAN SANTA FE

de tekst

De tekst van het komitee van Santa Fe bestaat uit vijf delen, de net gelezen inleiding en een afsluitende samenvatting. Deel 1 gaat over de "van buiten komende militaire bedreiging", het tweede deel over "interne subversie", het derde deel over "ekonomiese en sociale politiek", het vierde deel over "mensenrechten en ideologies pluralisme" en het vijfde en tevens laatste deel over "interamerikaanse betrekkingen". Elk deel bestaat uit een aantal voorstellen met nadere uitwerking. Hieronder zal een aantal voorstellen worden behandeld.

deel 1

Het verdedigingssysteem van het westelijk halfrond moet nieuw leven worden ingeblazen. Dit verdedigingssysteem is gebaseerd op drie elementen: het verdrag van RIO (interamerikaanse interventie), regionale veiligheidsorganisaties (bijvoorbeeld de CONDECA, de NATO van midden amerika) en de derde bestaat uit bilaterale overeenkomsten tussen de leden van de eerste twee elementen.

Regionale veiligheidsorganisaties reaktiveren. Argentinië (het Arg. van tijdens de dikyatuur) en Paraguay zijn goede voorbeelden, zij komen onvermoeibaar op voor de veiligheid van Zuid Amerika. De CONDECA is volgens Santa Fe een hindernis voor de "cubaans-panamese-sovjet subversie tegen de aangevallen regeringen in El Salvador, Honduras en Guatemala". De USA moet militaire steun en scholing geven aan de strijdkrachten van latijnsamerika. (Dit is voor een deel een pleidooi voor de heroprichting vd. politiescholen die in de jaren 70 werden gesloten omdat zij een cover bleken te zijn voor instructies en marteltechnieken. Technische en psychologische steun moet aan alle landen gegeven worden op het westelijk halfrond die vechten tegen het terrorisme. De diktatuur van Omar Torrijos moet omvergeworpen worden (Torrijos is omgekomen tijdens een "vliegtuig ongeluk"). Hierbij gaat het om het opzeggen van het panamakanaal verdrag dat door Carter is afgesloten met Torrijos. De panamakanaal zone zal bij Panama worden gevoegd (liever gezegd

worden teruggegeven). De konservatieven in de VS willen dit verdrag ongedaan maken, oa. door een marionetten regering in Panama te installeren die dan een nieuw verdrag met de VS zal sluiten.

deel 2

De berichtgeving over de rol van de VS in latijnsamerika moet worden veranderd. Door desinformatie van krachten die anti-amerikaans zijn worden onze vijanden bejubeld en onze vrienden gehoond. De bevrijdingstheologie moet worden bestreden, deze is meer kommunisties dan christelijk. De USA moet niet proberen autoritaire regimes te demokratiseren.

"De mensenrechten politiek, een kultureel en politiek gezien telatig begrip... werkt negatief uit op de vrede, de stabiliteit en de veiligheid van de regio". De USA moet zich niet bemoeien met de mensenrechten. "Het kulturele en ethies relatieve karakter van mensenrechten wordt vooral duidelijk, als Argentinië Chili en Brazilië het aantootgevend vinden als de USA morele verontrusting aan de dag leggen over de moord op een terrorist, die met bommen en vuurwapens onschuldige burgers om het leven brengt, terwijl de USA de moord op meer dan 1 miljoen ongeboren kinderen als legaal beschouwt".

deel 3

De iberoamerikaanse elite moet voor de USA worden gewonnen. "The war is for the minds of mankind". Het kongres van de VS moet haar invloed in de wereldbank aanwenden om latijnsamerikaanse landen te steunen die samenwerking met de USA nastreven.

deel 4

Een juist aangewend mensenrechten programma is een wapen tegen de Sovjet Unie. Slechts af en toe wordt de mensenrechtendoktrine van Carter tegen Castro's Cuba of sandinisties Nicaragua aangewend. "Daarintegen worden Arg., Braz., El S., Guatemala, Somozas Nic., en Paraguay, allen VS bondgenoten, onder handen genomen". De USA moet de doktrine van ideologies pluralisme over het gehele politieke spek-

trum aanwenden. Het State Department (buit. zaken) staat alleen de linkse internationalistische regimes ideologies pluralisme toe en sluit de rechtse nationalistiese partijen en het politieke midden uit. Hierdoor versterkt het State Department de sovjets in Midden Amerika en de Carraibien.

deel 5

"De USA kan de status van Cuba als Sovjet vazal niet langer aksepteren. De cubaanse subversie moet als zodanig worden benoemd en worden bestreden. De prijs die Havanna voor zulke activiteiten moet betalen mag niet gering zijn". Er moeten strafmaatregelen tegen Cuba worden ondernomen. Cubaanse diplomaten moeten worden uitgewezen, landingsrechten worden afgenomen, US toerisme dat een stroom van dollars oplevert worden gestopt, het visserij verdrag moet worden herzien. Propaganda tegen Cuba moet worden opgezet. "Wanneer de propaganda faalt, MOET EEN BEVRIJDINGSOORLOG TEGEN CASTRO WORDEN GELANCEERT"..... "de sovjet cubaanse alliantie moet geliquideert worden".

Borssele (1)

OPROEP BORSSELE-GETUIGEN.

Envelope op de deurmat, verbazing Post uit Middelburg. Nieuwsgierig maak ik open, en lees,

Arrondissementsparket te Middelburg

H/al
→ kenmerk I 6576/87
→ bijlagen geen
→ onderwerp akties Borssele

uw kenmerk
- - - - -

Middelburg
9 juni 1997

Geachte Heer,

Op 26 april 1987 was U betrokken bij ongeregelheden tijdens akties bij de kern-energiecentrale te Borssele.

Tegen U is toen door de Rijkspolitie proces-verbaal opgemaakt, terwijl U zelf klacht of aangifte hebt gedaan over/van behandeling/mishandeling zijdens - vermoedelijk - een politie-ambtenaar.

Bij deze deel ik U mede, dat ik zowel terzake de tegen U lopende zaak als terzake de door U gedane klacht of aangifte een gerechtelijk vooronderzoek heb gevorderd.

Als de rechter-commissaris tot het instellen van deze gerechtelijk vooronderzoek overgaat zult U - naar ik aanneem - in het kader daarvan worden gehoord of opgeroepen voor verhoor.

Hoogaachtend,
De Officier van Justitie,

Betrokken bij ongeregelheden:::

Ja, zondagmiddag, 26 april, 14.00 uur. Ik loop langs een rij ME-busjes die op de weg tussen dijk en aktiekamp staan geparkeerd. Plotseling enkele stillen komen uit een busje en rennen de dijk op. Ik blijf staan, op 2 meter afstand van en oog in oog met een -vermoedelijke- politie-ambtenaar. Zonder enige aanleiding schiet zijn rechter voet naar voren. Ik word in mijn rechter lies geraakt, ik voel een lichte pijn en woede. Iets meer naar links en ik had over de grond gekronkeld. Impulsief haalt mijn been uit naar de stille die zich omdraaid om weg te rennen. Dan voel ik slagen. Mijn jas wordt over mijn hoofd getrokken en ik wordt stevig beetgepakt.

Even later -wat daartussen gebeurde weet ik niet- zie ik onder mijn jas vandaan de vloer van een politiebusje naderen. Ik hou me klem aan de rand. Ik word in mijn nek geknepen en in het busje gegooid. Met de jas nog steeds over mijn hoofd word ik tegen de grond geduwd, ik voel een krachtige hand dreigend in mijn nek. "Wat is je naam?", schreeuwt iemand in een eerste ongelukkige poging tot een bijna menselijk gesprek. Ik schreeuw mijn naam terug. Het busje rijdt weg, even later word ik naar een ander busje overgedragen. Daar glijden handboeien om mijn polsen, worden hard aangetrokken. Beweging doet pijn. Mijn voeten worden geboeid. Ik word een kwartier rijden door een geschud. Dan mag ik naar buiten. De jas wordt van mijn hoofd getrokken en mijn voetboeien

worden losgesneden. De schaar kerft lichtjes in mijn rechterbeen. Binnen in het politieburo worden mijn handboeien losgesneden. Ik hou mijn trillende handen voor me. Ik zie bloed op mijn linker pols (nu nog een litteken). Is dat van het lossnijden? ze zeggen van niet

Bloed op mijn rechter zij, op mijn rechtersoet. Ik voel bloed op mijn gezicht.
"Je hebt nogal wat bloed verloren. Heb je wisselende kontakten gehad? Want een van onze kollega's is in aanraking geweest met je bloed' Er wordt proces-verbaal opgemaakt. Om 6 uur wordt besloten dat ik vrij wordt gelaten en kan ik terug gaan lopen naar Borssele. Heeft iemand dit gezien (met name die schop van die stille)? Wil je dan kontakt opnemen met de redactie van dit blad of bel-len naar 030-897181 (na 20 sept). Dan is het misschien mogelijk mijn klacht enige kracht bij te zetten.

Marc.

Borssele (2)

OPROEP!

Wie heeft er belangstelling, interesse voor een landelijk vrouwen overleg; Vrouwen tegen kernbewapening /-energie en militarisme.

Hoe verder na Borssele???

---Voorlopige datum: 12-9-87.

---Waarschijnlijk adres: Katshuis, Sw. de Landasstr. 75, Arnhem.

Voor opgave en info:

Nanda Rutjes
Houtkampstraat 58
Doetinchem

Borssele (3)

Maandag 3 augustus hebben we de kerncentrale in Borssele weer bezocht. We zijn met enkele mensen het terrein op gegaan (vlakbij de bekende poort!), wat overigens slecht (!) bewaakt werd. Eén keer in de vijftien minuten kwam er een busje langs (tip!). We zijn totaal zo'n zes uur op het terrein geweest, waarbij we ons regelmatig konden verstoppen achter de talloze heuveltjes en obstakels op het terrein. We hebben leuzen gekalkt, veele gaten geknipt in het buitenhek en als afscheid de poort opengezaagd en wagenwijd opengezet om te stressen.

Daarna moe, hangerig, slaapdronken maar voldaan weer afgetaaid.

groetjes Bambi

Delft bezetting

Op dinsdag 6 aug was het 42 jr. geleden dat de bom op Hiroshjima werd gegooid. Om de aandacht hier op te vestigen hebben wij met 8 mensen het dienstkeuringsgebouw in Delft 3 uur lang symbolies bezet gehouden, een axie tegen het militarisme.

Om ongeveer 5 uur tikten we een ruitje in en zijn naar binnen gegaan.

Ondanks het feit dat het alarm zo'n 10 minuten aanstond, duurde het tot half acht voor de eerste persoon er achter kwam: een niets vermoedende werkster die opeens een barricade van tafels en stoelen tegenkwam. Om 8.15 uur stapten er 8 man politie en maresjaussee binnen met het verzoek of we meekwamen. Aangezien er vantevoren was afgesproken dat het een symboliese axie was, voldeden we aan dit verzoek.

Uiteindelijk hebben we een uur of 6 vastgezeten, de jongens op Ypenburg, de meisjes in de isoleercel (de reden dat de meisjes niet met de maresjaussee mee werden genomen, was dat zij niet in dienst hoeven!!!).

Enmaal op vrije voeten lazen we in de Haagse Courant dat we geen politieke motieven hadden (!?!)

Bambi.

ultimatum

Aktie & informatiecentrum Ultimatum heeft nr 3 van haar knipselkrant uitgebracht. Je kunt het bestellen tegen storting van f1,- plus f1,75 porto op giro 3751829, tnv P. Kockx-Ultimatum, A'dam, ovv Knipselkrant 3.

Abo kan ook door overmaking van f20,- of meer ovv Abonnement Knipselkrant. Je krijgt ze dan tot het geldbedrag weer op is. Ultimatum knip berichten uit kranten en bladen die betrekking hebben op Midden-Amerika. M.n. hoe de westerse wereld daar mee om gaat.

DEN HAAG

VOEDSELCOÖPERATIE (weg met vettuh Harry)

Er zijn plannen om in Den Haag een voedselcoöperatie op te zetten. Dit komt grofweg neer op het inkopen en distribueren van goed en verantwoord voedsel (er wordt b.v. gedacht aan bio-dynamies verbouwde groente van kleine vrije boeren) voor een grote groep geïnteresseerden. Omdat de plannen nog in het beginstadium zijn staat er nu weinig vast over de vorm. Alle geïnteresseerden zijn van harte welkom op donderdag 13 augustus om 20.00 uur, Prinsegracht 43, Den Haag.

enkele vreetsamen autonomen

AGENDA

MARK STEWARD
GARY
TACKHEAD

live-mix

avondvullend programma
DO 20 aug 2 B EINDHOVEN
VR 20 aug Vrankrijk A'DAM
ZA 22 aug Ancienne Belgique BRUSSEL
ZO 23 aug Blauwe Aanslag DEN HAAG

noordwijk

EEN GOEDE HUISVROUW KOOPT EEN ME-ER.

Er zijn mensen die zich laten inhuren door een overheid om de binnenlandse bevolking in elkaar te slaan. Ze moeten het gezag van de overheid in het zadel houden. Genaamd: Oproer politie, tegenwoordig Mobiele Eénheid. Het geweld dat de M.E. gebruikt schijnt normaal te zijn. Het is zelfs bij wet geregeld! Dek u zelf in tegen het overheids geweld. Huisvrouwen/mannen koopt allen een ME-er om het brood op de plank veilig te stellen.

PS. door alle bezuinigingen zijn ze geeneens zo gek duur.

Deze expositie beperkt zich tot alleen de M.E. en is geschilderd door Erwin de Wolff. "Arbeids vreugde, Kleren maken de man, Keuze mogelijkheid, Fascisme", zijn een aantal titels van schilderijen. Kom eens langs tijdens de expositie in Eethuis-kafee Wikke, Kerkstr 32, Noordwijk ZH. tel. 01719-17195. Open van 16.00 -22.00 uur. 's Maandags gesloten.

EXPOSITIE

Blauwe Aanslag:kraakbios buitenom 214

ma 10 : Yol
di 11 : Spanse Burgeroorlog dl.6
wo 12 : Abel (o.v.)
do 13 : Identificazione di una donna(o.v.)
ma 17 : Kinderen van 67
di 18 : Lijn 6 , dl 1 (over de hobbemastr.)
wo 19 : Don't look now (o.v.)
do 20 : The life of Brian (o.v.)

aanvang: 22.00 en 23.30 , gratis

Paard van troje

20 aug : **KERWIN DUINMEIJER MANIFESTATIE**
herdenking van de racistiese moord
aanvang 16.00
o.a.: films, workshops, bands en dichters

groningen

Hallo burgers en buitenlui.

Op donderdag 20 tot en met zaterdag 22 augustus wordt het terrein waar het oude politiebureau ooit stond, bezet.

Op het terrein wordt deze dagen een krottenwijk opgebouwd, zullen er bands optreden en komt er een teater.

Na een leegstand van 11 jaar werd het O.P.B. op 18 mei 1981 gekraakt. Vijf jaar lang hebben krakers/sters gewoon, gewerkt, gebouwd en zich verzet tegen de stadsvernieuingsplannen van de gemeente. Steeds kwamen nieuwe beleggers op de proppen en steeds haakten ze weer af.

Dit heeft tot vorig jaar geduurd, toen in december het O.P.B. ontruimd werd, terwijl het pand pas ontruimd mocht worden volgens de rechter als de bouw en financieringsplannen rond waren.

Nu, juli '87, is er alleen nog maar een leuke doorkijk naar de Martinatoren gerealiseerd. Steeds weer blijkt het vechten voor woon- en werkruimte een haast onbegonnen strijd. Of doordat er weer een grote gemeentelijke vinger in de pap zit wanneer je je eigen plannen ontwikkeld, of omdat de pap allang verdeeld is onder speculanten, beleggers en gemeentelijke prestigeneukers.

Maar Er gaat weer gewoon worden op het zanderige hart van de stad al is het maar voor twee dagen.

**komt allen en neem je
eigen krot mee !**

En misschien gaan er wel weer treurig leegstaande pandjes bloeien als nooit tevoren. Daarom is er vanaf 6 augustus weer een kraakspreekuur.

Het anoniempje, iedere donderdag van 18.30 tot 19.30 uur, in dagkafé 'T Gebrek, Oude Boteringestraat 10.

Voor meer info kun je daar wo t/m za van 1 tot 6 uur terecht ook daarnaast op O.B. 12 (WCN), tel. 050-145042.

Tot ziens in Groningen.

De Reforger Express

AUGUSTUS 1987

De Reforger Express is een uitgave van "Stop NAVO-Oefening Reforger". Prijs: n.o.t.k. Steunbijdrage naar giro 5567607, AMOK, Utrecht, met vermelding REFORGER. Voor meer informatie: AMOK, Esdoornlaan 14, 3551 AJ Utrecht, telefoon 030-442122. Deze krant wordt landelijk verspreid. **Aktiviteiten-agenda:** zie pagina 4.

IN DEZE KRANT

Onopvallend kantoor regelt
vervoer militair materieel
pagina 2

Burgemeester verliest ge-
zag
pagina 3

John. R. Galvin, ijzervreter
pagina 3

Redacteur moordzaken be-
kijkt het door kinderoogen
pagina 4

NAVO steunt martelprak-
tijkten in Turkije
pagina 4

GASTCOLUMN	2
OEFENEN OF ECHT	2
DURE BIETEN	2
RAKETTEN IN DE HAVEN	2
OPINIE	3
WAAROM REFORGER	3
REFORGER-ROUTES	4
AKTIEAGENDA	4
POLITIEZAKEN	4

Van onze verslaggeefster

WASHINGTON - Eind augustus en begin september zal Nederland groen zien van de Amerikaanse soldaten. Zij komen naar ons land om deel te nemen aan militaire oefeningen. Uit angst voor akties en protesten verstrekt het Nederlandse Ministerie van Defensie geen inlichtingen over de troepenbewegingen. Vast staat in ieder geval dat de aanvoer van de troepen en hun materieel gebeurt via Schiphol en de Rotterdamse havens.

Het Amerikaanse leger wil haar troepen oefenen om in tijden van crisis of oorlog zo snel mogelijk naar Europa te vliegen, daar alles uit te laden en af te reizen naar West-Duitsland. De oefening heet 'REFORGER 1987' (REturn of the FORces to GERmany = terugkeer van de troepen naar Duitsland). Hier in Nederland maakt het Amerikaanse leger gebruik van Rotterdamse havenbedrijven, Schiphol en de Nederlandse Spoorwegen om een snelle doortocht te oefenen. Al jaren is er veel protest tegen de oefeningen omdat ze de politieke en militaire spanning in Europa verhogen.

Oorlogstuig

In de laatste week van augustus vliegen 30.000 Amerikaanse soldaten vanuit Texas naar Europa. Een deel van hen vliegt direct naar West-Duitsland, maar zeker 20.000 soldaten landen op Schiphol. Naar schatting 5.000 daarvan gaan door naar Rotterdam om militair materiaal op te halen dat per schip wordt aangevoerd bij de Rotterdamse overslagbedrijven Quick Dispatch en de Europe Container Terminus (ECT). Vanuit de Rotterdamse haven gaat het oorlogstuig over de weg of per trein naar Duitsland. Een ander deel van de Amerikaanse troepen vertrekt vanaf Schiphol naar het Nederlandse grensgebied met West Duitsland om daar depots leeg te halen die de afgelopen jaren zijn gevuld met militair materieel.

Aangekomen in West Duitsland nemen de troepen in september deel aan de grootste oefening van de NAVO sinds haar oprichting in 1949: CERTAIN STRIKE. Honderdduizenden NAVO-soldaten oefenen dan enkele weken het gebruik van de modernste wapensystemen (waaronder chemische, bacteriologische en atoomwapens) en oorlogsvoering volgens de nieuwste strategische inzichten.

Certain Strike betekent letterlijk: 'Zekere Aanval'. De laatste jaren heeft de NAVO-strategie een aanvullender karakter gekregen. In de jaren zestig en zeventig werd nog gedacht dat een eventuele Oost-Europese aanval op West-Duits grondgebied moest worden opgevangen. Nu gaan het Amerikaanse leger en de NAVO er van uit dat de eerste klap een daalder waard is en de vol-

gende oorlog (desnoods door als eerste aan te vallen) op het grondgebied van de Warschau Pact-landen wordt uitgevochten.

Geheimzinnig

Het Ministerie van Defensie doet wel heel geheimzinnig over de oefeningen, maar inmiddels is bekend dat diverse militaire- en burgerlijke instanties samen met het bedrijfsleven sinds vorig jaar druk in de weer zijn met de voorbereidingen voor Reforger '87. Al in september 1986 organiseerde de Provincie Zuid-Holland een voorlichtingsbijeenkomst voor gemeentebesturen, militairen legden de politici en ambtenaren uit wat ze van hen verwachten tijdens Reforger. Vanuit een kantoorpand in Capelle a/d IJssel is

een Amerikaans legeronderdeel al meer dan een jaar bezig met de organisatie van Reforger; de Koninklijke Marechaussee treft vanaf 1986 uitgebreide voorbereidingen voor de handhaving van de openbare orde. Bij de Nederlandse Spoorwegen kwamen de voorbereidingen voor de oefening dit voorjaar op gang.

Gealarmeerd door de komst van tienduizenden Amerikaanse soldaten hebben vredesgroepen uit het hele land het initiatief genomen voor een massaal protest tegen Reforger '87. Tijdens de oefening worden in Amsterdam, Rotterdam, Noord Nederland en de provincies Brabant en Limburg protestbijeenkomsten, demonstraties, blokkades en andere activiteiten georganiseerd.

In september zullen onafzienbare rijen legervoertuigen over de Nederlandse wegen denderen.

Overslagbedrijven in militaire handen

Van onze medewerkster

ROTTERDAM - Michiel werkt bij Quick Dispatch: "Bij ons op het bedrijf komt zo eens in de twee weken een schip met spullen voor het Amerikaanse leger. De ene keer zijn het 200 tanks en wat jeeps, dan weer lossen we 400 vrachtwagens. Er zijn altijd Amerikaanse militairen bij die toezicht houden". Quick Dispatch en de Europe Container Terminus (ECT) verwerken gezamenlijk het overgrote deel van de militaire goederen die in Rotterdam worden overgeslagen.

De ECT en Quick Dispatch liggen vlak bij elkaar aan respectievelijk de Margriet- en Beatrixhaven. Deze lokatie is gekozen vanwege de nabijheid van een spoorwegrangeerterrein en goede autosnelwegen. Bij Quick Dispatch wordt vooral het stukgoed overgeslagen (zoals pallets, voertuigen en kraten). De ECT verwerkt de containers. Het merendeel van de goederen gaat met schepen van de Rhine Ro-Ro Services via de Rijn naar Duitsland.

Een deel van het Quick Dispatch-personeel heeft een speciale opleiding gevolgd in Brunssum (waar NAVO-eenheden gevestigd zijn) om de militaire voertuigen te besturen (door het Rij-Op-Rij-Af systeem kunnen havenarbeiders de voertuigen, zonder gebruik te maken van kranen, vanaf het zeeschip op het binnenvaartschip rijden). De Rotterdamse Nedlloyd-groep met belangen in Quick Dispatch (100%) en de ECT (38%) is op de achtergrond de grootste belanghebbende bij deze militaire overslag.

Prikkeldraad

Naar alle waarschijnlijkheid zullen ook tijdens de komende Reforger-oefening Quick Dispatch en de ECT ingeschakeld worden. In enkele dagen tijd komen 5.000 soldaten het militaire materieel ophalen, dat door schepen uit de VS is aangevoerd. Een deel van het materieel zal onmiddellijk de ECT- en Quick Dispatch-terreinen

verlaten en richting West Duitsland gaan. Een ander deel blijft enkele dagen opgeslagen op de haven terreinen. Vooral bij Quick Dispatch zullen de kades vol staan met tanks, gevechtsvoertuigen, jeeps, helicopters en ander militair materieel. Tijdens de Reforger-oefening wordt het Quick Dispatch-terrein met prikkeldraad afgesloten van de buitenwereld. Achter het prikkeldraad hebben de militairen het dan voor het zeggen.

Onbekend

De inhoud van de containers die de ECT lost is veelal onbekend. Ook de Nederlandse overheid of douane weten niet wat er in zit. Een verdrag tussen Nederland en de Verenigde Staten bepaalt dat de militaire goederen van de Verenigde Staten niet worden gecontroleerd. De aanvoer over zee geschiedt met schepen van het Military Sealift Command (gevestigd in Capelle a/d IJssel) of met vrachtschepen van de Rederij Sealand.

Campings in september nog groener

Uit de Defensiekrant.

OMMEN - "Tja, we zitten nu eenmaal in een tactische situatie", verklaarde een Amerikaanse soldaat in complete gevechtssuitrusting, het M-16 geweer over de schouder, op het vakantie- en campingcentrum 'Besthmenerberg' bij het Overijsselse Ommen.

Dat was in 1986. 448 Amerikaanse soldaten maakten op de camping twee weken materieel gereed dat met Reforger mee naar Duitsland zou gaan. De houwitsers, munitiecarriers en andere pantservoertuigen kwamen uit het opslagdepot Vriezenveen, een van vijf opslagplaatsen van de Amerikanen in Nederland. De andere staan in Ter Apel, Coevorden, Brunssum en Eygelshoven.

Aan het begin van de Reforger-oefeningen wordt het materieel uit de depots gehaald, gecontroleerd en meegenomen naar Duitsland. Na de veldoefeningen gaat het oorlogstuig terug naar de depots. Het materieel dat tijdens de Reforger-oefeningen wordt aangevoerd uit de Verenigde Staten wordt ook opgeslagen in de depots, in afwachting van de volgende oorlog.

Rek in NAVO-grenzen

Traditioneel benoemt de Amerikaanse president de opperbevelhebber van de NAVO. Deze heeft ook het gezag over de Amerikaanse troepen in Europa en die rond de Middellandse Zee. Hierdoor wordt zijn werkterrein vergroot en vallen ook Noord-Afrika en het Midden-Oosten onder zijn commando.

Deze dubbele pet van de opperbevelhebber leidt er nogal eens toe dat puur Amerikaanse akties ondersteund worden door NAVO-voorzieningen. In 1958 gebruikten de Verenigde Staten een NAVO-basis in het zuiden van Turkije om Libanon binnen te vallen en daar (hun) orde op zaken te stellen. In april 1986 stegen vanaf Britse vliegvelden de vliegtuigen op die Libië zouden bombarderen.

Nederland goed gastland

Burgemeester verliest gezag

NOORDWIJK (BB) - Uit een andere NAVO-oefening, WINTEX, weten we hoe gedetailleerd de voorbereidingen zijn om, als het nodig is, de burgermaatschappij mee te laten draaien in het militaire systeem. Het scenario van die oefening beschrijft een mobilisatieperiode met grote transporten die zijn te vergelijken met REFORGER. Opvallend is dat er niet vanuit gegaan wordt dat de bevolking beschermd, maar bestreden moet worden als een vijfde colonne.

Aan WINTEX, een NAVO-oefening die eens in de twee jaar gehouden wordt, doen afwisselend de provinciale- en de gemeentelijke overheden mee. Op papier testen ze samen met de militairen hun staat van paraatheid. Op papier; daardoor ziet niemand iets van de oorlogs- of andere omstandigheden die ze zich voorstellen.

Uit door Onkruid gestolen documenten blijkt dat het grootste probleem voor de militaire staf en de burgerlijke autoriteiten het verzet van de bevolking tegen de militairen is.

GEVECHTEN

Een paar voorbeelden uit het WINTEX-scenario: "Er vinden (geweldloze) demonstraties plaats tegen de aangekomen geallieerde versterkingen o.a. te Amsterdam (Schiphol), Rotterdam en Vlissingen. Tevens worden sabotageaanvallen gesignaleerd in enkele militaire opslagcomplexen. De buitenlandse werknemers beginnen op grote schaal te vertrekken,

Burgemeester Peper van Rotterdam: "Ik weet niks".

waardoor stagnatie in enkele sectoren van de industrie ontstaat."

Over de havens: "Politiek actieve arbeiders en ex-stakingsleiders wordt de toegang tot de haven geweigerd. Alle toegangswegen worden door de militairen gecontroleerd. In de Eemshaven, Amsterdam en Vlissingen komt het tot gevechten tussen havenarbeiders en ME versterkt met legereenheden. In Rotterdam blijven steeds meer havenarbeiders weg van hun werk en proberen het land te ontvluchten".

Een arsenaal aan noodwetten ligt klaar om de bevoegdheden van de militairen uit te breiden en de rechten van de bevolking in te perken: de Havennoodwet, de Noodwet Arbeidsvoorziening, de Wet Verplaatsing Bevolking, enz. Al deze wetten moeten garanderen dat het Nederlandse Volk een 'goed' gastland is voor de Amerikaanse soldaten op weg naar het front.

Daarop wordt geoefend, maar WINTEX is nog maar een papieren oefening. Bij REFORGER kan de praktijk worden getest.

Echt oorlog was het bij de REFORGER-oefening in '83 nog niet. Toch ging achter de schermen de besluitvorming al anders dan onder 'normale' omstandigheden. De Ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie werkten nauw samen met Defensie. Zowel landelijk als provinciaal werden organisaties opgericht die moesten zorgen dat de Amerikanen zonder veel problemen door het land konden trekken.

BEVEL

Zo ligt normaal het gezag over de gemeentepolitie bij de burgemeester. De gemeenteraad kan vragen stellen als ze het niet eens is met het beleid.

Bij Reforger '83 waren burgemeesters en gemeenteraden opzijgeschoven. Het bevel was tijdens de oefening in handen van de Geïntegreerde Politie-staf, waarin Rijkspolitie, Gemeentepolitie en Marechaussee zitting hadden. Deze Politie-staf was op haar beurt weer ondergeschikt aan de militaire structuur.

Niet zo gek dat burgemeester Peper van Rotterdam indertijd op vragen over het optreden van de Rotterdamse politie in de haven antwoordde dat-ie niks wist, omdat hij daarover van te voren niet op de hoogte was gesteld. De Rotterdamse Gemeentepolitie stond in 1983 (evenals de agenten in andere gemeenten waar Reforger langs kwam) via de Geïntegreerde Politie-staf onder militair gezag.

Bij de komende Reforger zal Peper nog minder over zijn eigen agenten te vertellen hebben, omdat dan bij wijze van experiment een gedeelte van het militaire commando in de haven aan het Amerikaanse leger wordt overgedragen. En die vertellen Peper zeker van te voren niet wat ze van plan zijn.

OPINIE

WANNEER BEGINT DE ONTWAPENINGSWEDLOOP?

Reykjavik, oktober 1986. Reagan en Gorbatsjov worden het bijna eens over het verwijderen van de Russische SS-20's en Amerikaanse kruisraketten uit Europa. April 1987, Gorbatsjov doorbreekt de impasse met verdergaande ontwapeningsvoorstellen. Paniekreacties bij West-Europese regeringen. Ook zonder de SS-20 raketten - toch ooit opgevoerd als de reden voor de plaatsing van kruisraketten - blijkt men hoe dan ook te vinden dat er kernraketten in West Europa moeten blijven of dat de conventionele bewapening moet worden opgevoerd. Maar liefst allebei.

Het strategische argument, op grond waarvan het massale protest tegen de kruisraketten is genegeerd ("Zij hebben de SS-20, dus moeten wij kruisraketten hebben"), blijkt ineens spoorloos. De zoveelste nieuwe trend is nu: omdat de Verenigde Staten meer op haar eigen militaire belangen lijken te letten, dan die van Europa, moet de conventionele bewapening hier flink omhoog.

In feite is er sinds 1949 maar één simpele trend bij de NAVO-landen: hoe hoger de bewapeningsinspanning, hoe veiliger. Of het nu om de strategie van de 'massale verdediging' ging, om het 'flexibele antwoord' of om een 'voorwaartse verdediging', altijd leverde de strategie de argumenten voor nog meer of nog vernietigender wapensystemen.

Dat heeft zelden te maken met concrete, nieuwe bedreigingen van het Warschau Pact, zo blijkt keer op keer. Het gaat om zelfstandige processen. Om ontwikkelingen met een militaire logica die eigenlijk alleen nog maar worden gestuurd door de wapenindustrie, legertoppen en een handjevol politieke leiders in de Verenigde Staten en de Sovjet Unie.

Maar al wordt er dan op regeringsnivo's nog weinig toegegeven aan massale protesten tegen de bewapeningswedloop, toch heeft de vredesbeweging duidelijk gemaakt dat de weerzin tegen die wedloop groeit. Ook het verlangen om zaken als oorlog en vrede juist niet aan enkele leiders over te laten, is gedemonstreerd. Met de bezwaren tegen de neutronenbom, kruisraketten en Star Wars, zijn ook de bezwaren tegen de gigantische verspilling die de bewapeningsspiraal veroorzaakt, gegroeid (jaarlijks kost de bewapening meer dan 2000 miljard gulden). Die bezwaren blijven. Ook wanneer de NAVO de kernwapens 'prijs geeft' in ruil voor meer conventionele wapens. Conventionele wapens doen wat hun vernietigingskracht betreft nauwelijks onder voor kernwapens. En eenmaal geproduceerd vinden ze na verloop van tijd via de legerdepots van het Warschau Pact of de NAVO makkelijk hun weg naar landen in regio's waar sinds de Tweede Wereldoorlog tientallen conflicten en burgeroorlogen zijn uitgevochten. En of je nu een kogel door je hoofd krijgt of een kernbom er bovenop, dood blijft dood.

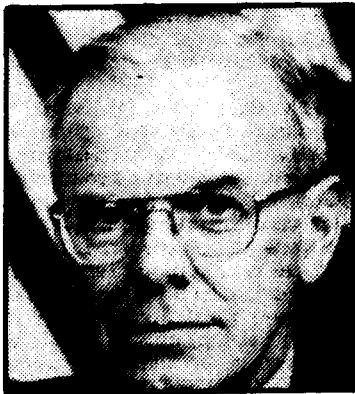
Generaal Cohen deelt orders uit op Schiphol.

PROFIEL

Van onze verslaggever

FORD STEWARD (VS) - Rogers, de ijzervreter, is in juni 1987 met pensioen gegaan. Reagan benoemde als nieuwe opperbevelhebber van de NAVO en tegelijk commandant van alle Amerikaanse troepen in de regio, John R. Galvin, volgens de kranten een diplomatieke, intellectuele militair. "Geestig, onderhoudend, genuanceerd en deskundig wat betreft de Europese verhoudingen", schrijft 'Het Parool' in een interview.

Niet gek, een militair met hersens en humor en als je dan toch een opperbevelhebber nodig hebt, kun je er maar beter zo een hebben. Het interview met 'Het Parool' vond plaats in Ford Steward (Georgia). Dat is de basis waar de Rapid Deployment Force (snelle interventiemacht) haar interventies in de Derde Wereld oefent. De laatste twee jaar was Galvin Commandant van het Southern

Generaal John Galvin

Command. Dat coördineert alle militaire operaties in Latijns-Amerika. Galvin heeft zich laten kennen als een groot voorstander van de ondersteuning van de Contra's in Nicaragua en van de versoepeling van de betrekkingen met de militaire dictatuur van Stroessner in Paraguay. Genuanceerd en geestig, die nieuwe.

Amerikanen in de aanval

Van onze correspondent

WASHINGTON - De Reforger-ervaringen zijn voor de Verenigde Staten niet alleen oefeningen voor een conflict in Europa. Het is de enige regelmatige oefening in snel transport van grote aantallen militairen. Reforger is ook een aangepaste oefening voor Amerikaanse interventie in de Derde Wereld.

De Amerikanen zouden zich het liefst terugtrekken en de

verdediging van Europa aan de Europeanen zelf over laten. Toen ze voor de oorlogsvoering in Vietnam de volledige, in West Duitsland gelegerde, 24ste Infanterie-divisie (35.000 man) terugriepen, leidde dat tot protesten van de Europese bondgenoten. Om hen gerust te stellen tekenden de Verenigde Staten, Groot Britannië en West Duitsland in 1967 een contract waarin geregeld is dat Amerikaanse eenheden ter beschikking van

Europa blijven. Daarbij is afgesproken dat de hele terugkeeroperatie jaarlijks geoefend wordt onder de naam Reforger.

Zelfvertrouwen

Voor de militaire strategie van de Verenigde Staten komt dat mooi uit: tienduizenden militairen zijn niet gebonden aan Europa maar kunnen naar believen overal ter wereld worden ingezet. Speciale legerkorpsen zijn opgericht voor interventies in de Derde Wereld. Met Refor-

ger heeft het Amerikaanse leger jaarlijks een goede oefening in het verplaatsen van -veel-mansschappen en materieel.

Of het tot een interventie komt hangt af van de politieke en militaire leiders in Washington. Ronald Reagan is er in elk geval niet vies van, de inval op Grenada en de aanvallen op Libië staan op zijn naam. Reagan gaf de militairen weer zelfvertrouwen. De wereld werd opnieuw opgedeeld in goed en kwaad, overal in het overheids-apparaat zijn op belangrijke posities havikken benoemd. De opvattingen over de strijd tegen de Sovjet Unie veranderden ook. Waar onder Carter de oorlog zich nog -kort maar hevig- in

Europa zou afspelen, worden onder Reagan de geluiden sterker dat de Russen op een heleboel plaatsen tegelijk gepakt moeten worden: in Europa en aan de Aziatische kant van hun land, maar ook in vermeende vooruitgeschoven communistische bolwerken als Cuba, Nicaragua, Angola, Ethiopië, Vietnam, Libië enz. Uit de recente verhoren in verband met het Irangate-schandaal bleek dat de Verenigde Staten de afgelopen jaren met geheime fondsen de burgeroorlogen in Angola en Nicaragua financierden. Vandaar is het nog maar een kleine stap naar openlijk militair ingrijpen. Bijvoorbeeld in de oorlog tussen Iran en Irak.

WELKOM

BEVRIJ-
DERS

door

Koos

te

Gast

Je verstand op nul, ogen dicht en maar hopen dat de wereld beter wordt.

Terwijl Nederland haar best doet gastvrij te zijn voor de duizenden Amerikaanse soldaten en hun materieel bij de REFORGER-oefening, menen allerlei groepen in het land zich druk te moeten maken over een niet meer dan natuurlijke versterking van onze verdedigingsorganisatie; de NAVO.

De affiches, brochures en aangekondigde akties mogen dan duiden op een overschot aan energie; de gebruikte redeneringen blinken uit door eenvoud.

Wat die modieuze protesten ons willen laten vergeten is dat de vrijheid van onze havens, de rijkdom die op schepen uit den vreemde binnenkomt, de vrijheid van ons land, waar een ieder kan wonen, werken en recreëren waar men maar wil, vrij van onderdrukking, dat dat alles gegarandeerd wordt door de koene zonen van onze grootste bondgenoot: de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Wat stelt zo'n breed overleg tegen REFORGER zich voor? Met hun ogen dicht kunnen ze alleen maar zwartkijken.

"Veel geld kost het allemaal. Geld dat beter aan eten besteed kan worden" en gewichtig noemen ze een bedrag van 2000 miljard gulden per jaar. Voor het gemak vergeten ze dat er in de hongerwinter ook niet veel gegeten werd.

Het is 'in' om te wijzen op de noodwetten die klaar liggen om maatregelen te nemen tegen de eigen bevolking en op het feit dat daar regelmatig mee geoefend wordt. Natuurlijk is dat zo. Maar een overheid heeft haar gezag niet voor niets gekregen. En nood breekt wet.

Het ingrijpen door de Verenigde Staten in Derde Wereldlanden, waar het communisme de bevolking paait met valse beloften over betere levensomstandigheden, schijnt ook al een argument tegen de NAVO te zijn.

Wij ouderen wéten nog hoe het was om bevrijd te worden. Laten we de soldaten die met man en macht het materieel lossen dat aankomt in onze vrije haven, die op weg gaan naar de slagvelden in het oosten, verwelkomen met een driewerf hoera: welkom bevrijders! Long time no see!

Slachtoffers

WEERT - "It's part of the game, man", grijnst truckchauffeur Bill Watchford. Achterop zijn vijftonner vervoert hij 35 lijkkasten. Bill's compagnie reist in het spoor van Reforger door Europa en verzamelt de dodelijke slachtoffers van de oefeningen. Jaarlijks laten tientallen soldaten daarbij het leven. "Wij doen alleen de militairen. De burgerslachtoffers are not our business".

MTMC: Transport van pijnstillers

CAPELLE a/d IJssel - Vanuit een onopvallend kantoorpand aan het Capelse Lylantseplein 1 organiseert een Amerikaans legeronderdeel alle transporten voor het Amerikaanse leger naar Noord- en West-Europa. Dit legeronderdeel, het Military Traffic Management Command (MTMC), is de belangrijkste schakel voor het transport van troepen en materieel vanuit de Verenigde Staten naar Europa. Er werken 250 mensen, voor het merendeel Amerikaanse militairen. Het MTMC organiseert ook de REFORGER-oefeningen.

Vanaf haar komst naar Rotterdam (in 1957) tot aan de verhuizing naar Capelle (in 1984) maakte het MTMC een stormachtige groei door. Het was oorspronkelijk slechts een van de MTMC-afdelingen in Europa, maar gaandeweg vielen steeds meer afdelingen onder het gezag van het MTMC in Rotterdam (dat nu nog alleen de militaire staf in Washington boven zich heeft).

1 miljoen ton

Vanuit haar vestiging in Capelle a/d IJssel regelt het MTMC jaarlijks het transport door de Rotterdamse haven van naar schatting 1 miljoen ton goederen (zowel stukgoed als in containers). Voor 100.000 ton munitie wordt geregeld dat het van af zeeschepen wordt overgeslagen op treinen of binnenvaartschepen. Voor het uitvoeren van haar uitgebreide taken heeft het MTMC de afgelopen jaren gewerkt aan het automatiseren van haar organisatie. Voor de voeding van een uitgebreid computercentrum en diverse bewakingssystemen zijn bij de bouw van het nieuwe MTMC-onderkomen in Capelle extra electriciteitskabels naar het pand gelegd.

Amerikaans materieel wordt gereedgemaakt voor transport naar Duitsland.

Bij transport van goederen over zee schakelt het MTMC het Military Sealift Command (MSC) in (ook gevestigd in Capelle). Het MSC kan beschikken over eigen schepen of chartert koopvaardij-schepen. Voor het transport door de lucht beschikt het MTMC over de faciliteiten van het Military Airlift Command, dat in Nederland o.a. heeft geoefend in het gebruik van de (burger)luchthavens Schiphol en Zestienhoven. Tijdens de REFORGER-oefeningen is het Nationaal Territoriaal Commando (NTC) in Gouda

de verbindingsschakel tussen het MTMC en het Nederlandse Ministerie van Defensie. Het NTC geeft ondersteuning bij de transporten en draagt zorg voor escorte en beveiliging van de konvooien.

Afgaande op wat bekend is geworden over het MTMC regelt dit legeronderdeel het transport van alles wat het Amerikaanse leger nodig heeft. Van huisraad en pijnstillers voor in Europa gelegerde soldaten tot munitie en wapens. Ook kernwapens.

Door een onzer redacteurs

DEN HAAG - Onder druk van de Amerikaanse regering en de NAVO gaat de Nederlandse regering rond aan- en doorvoertokaties voor Amerikaanse troepen en oorlogstuig raketinstallaties opstellen. Het betreft de havens van Vlissingen, Rotterdam en Amsterdam, de Eemshaven en de luchthavens Schiphol en Zestienhoven. Het Ministerie van Defensie wil begin jaren '90 de eerste raketsystemen installeren.

Het Ministerie van Defensie wil niet vertellen waar de raketinstallaties komen te staan ("Want dan krijgen wij te maken met bezwaarschriftprocedures"), maar luitenant-generaal J.G. Roos (opperbevelhebber der landstrijdkrachten) liet zich

Raketten beschermen haven

tijdens een interview ontvallen dat de raketinstallaties "gewoon in het veld, zo dicht mogelijk bij de haveninstallaties" worden opgesteld. In Rotterdam in de buurt van de bedrijven Quick Dispatch en ECT, waar het militaire materieel in hoofdzaak wordt overgeslagen. Verder zal het Amerikaanse legeronderdeel MTMC (gevestigd in Capelle a/d IJssel), de organisator van de Amerikaanse legertransporten, ongetwijfeld een batterij raketten in haar omgeving krijgen.

Uiteindelijk gaat Defensie drie raketsystemen opstellen rond de genoemde aan- en doorvoertokaties: HAWK-, STINGER- en PATRIOTraketten. De Patriotraket is omstrepen omdat dit het modernste en duurste raketsysteem ter wereld is. Bovendien kan de Patriotraket worden ingepast in het Amerikaanse Star Wars-programma. In haar plannen voor deze ruimteoorlog wil het Amerikaanse Ministerie van Defensie de Patriotraket inzetten tegen Russische raketten.

De plannen voor de 'rakettengordel' rond de Rotterdamse haven zijn al tien jaar oud. Vredesgroepen, vakbonden, bewonersorganisaties en politieke partijen (samen goed voor een meerderheid in de Rotterdamse gemeenteraad) protesteerden er tegen. Defensie echter, niet onder de indruk van deze protesten, gaat rustig door met de voorbereidingen. Van het kollege van Burgemeester & Wethouders hebben ze niets te vrezen: burgemeester Peper denkt dat het allemaal wel mee valt.

KEIN WAPENS OUL
DOKZONDER OURL

"VEILIGHEID.....
TOT DE DOOD ER OP VOLGT.

Oefenen

voor straks

SAN JOSE (IPS) - NAVO-vloot-eenheden oefenen regelmatig voor de kust van Midden Amerika. Bij een aantal van die oefeningen gaat het om meer dan de bescherming van scheepsroutes. Het zijn oefeningen voor militair ingrijpen.

Voor Reforger wordt het Amerikaanse materieel in de havens van Texas of Florida op schepen geladen, die vervolgens in ongeveer vijf dagen de Atlantische Oceaan over varen. In oorlogstijd gaat de helft van de NAVO-voorraden voor Europa door de Golf van Mexico en de Straat van Florida. Die route moet beschermd worden. Daarvoor worden door de Marines van de NAVO-landen regelmatig oefeningen gehouden met beledende namen als 'Save Pass' ('Veilige Passage', in dit geval langs Cuba).

Onkruid

Het verschil tussen het beschermen van een aanvoerroute naar Europa en het wieden van onkruid in de Amerikaanse achtertuin is bij de NAVO niet zo groot. De oefening 'Ocean Venture 1981' had als codenaam 'Amber and the Amberines'. Hieraan deden 120.000 manschappen, 250 oorlogsschepen en 100 vliegtuigen mee. Groot Brittannië en Nederland vervulden enthousiast hun bondgenootschappelijke verplichtingen.

De codenaam was een aanwijzing voor wat er in 1983 'in het echt' zou gebeuren: de Amerikaanse inval in Grenada. Amber is een regio op Grenada, dat voluit Grenada en de Grenadines heet. Het eiland Viques bij Puerto Rico (waar het grootste deel van de oefening werd gehouden) heeft hetzelfde bergachtige terrein als Grenada.

Nicaragua

Officieel mag de NAVO in zuidelijke richting de kreeftskring (die over Mexico en Spaans Sahara loopt) niet overschrijden. Die oude afspraak is de militairen een doorn in het oog. De NAVO kan nu bijvoorbeeld niet als NAVO deelnemen aan de 'verdediging' van Zuid Afrika. Maar ze hebben er wat op gevonden: de afzonderlijke bondgenoten mogen wel buiten NAVO-verband met elkaar oefenen. Een Nederlands marineschip vervulde communicatie- en bevoorradingstaken bij de Amerikaanse oefening Readex '83. Daarbij dreigden oorlogsschepen met een marineblokkade van Nicaragua en voeren daartoe tot vlak bij de kust. De spanning in het land werd daardoor opgevoerd.

Ook in 1983 was er al een stroming binnen de Amerikaanse regering die Nicaragua wil binnenvallen.

De bieten worden duur betaald

FULDA - "Het is me tot nu toe al vijf keer gelukt, dus waarom nu niet?", reageert boer Jochem S. (62) als we hem vragen waarom hij de bietenvelden niet heeft ingezaaid.

S. legt uit dat de NAVO-oefeningen een godsgeschenk zijn. "De truc is de tanks en gevechtsvoertuigen over je land te laten rijden en vervolgens een schadeclaim in te dienen bij de NAVO in Brussel". De vergoeding is hoger dan de opbrengst van een normale bietenoogst. "Soms moet ik de de soldaten er voor betalen maar de meesten zien er de lol van in en rijden graag enkele rondjes over mijn akker. 'Reforger in het land, dollars in de hand', grap ik wel eens tegen mijn vrouw", aldus de eenbenige Jochem S.

De Colonne in Beweging

wegens zwijgzaamheid
van de militairen:

ONDER VOORBEHOUD

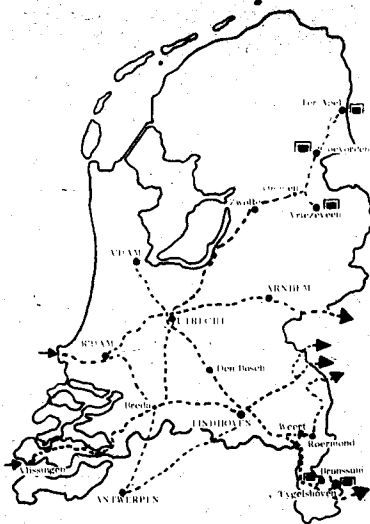
●29 AUGUSTUS: Op schiphof komen 20.000 militairen aan. Daar vandaan gaan 5.000 naar Rotterdam; een ander deel naar boscomplexen in de buurt van de opslagdepots; de rest vliegt door naar de BRD.

In Rotterdam komt 300.000 ton materieel aan. Het meeste gaat op speciale treinen naar de BRD; rijdend materieel gaat over de weg; helicopters vliegen vanaf Zestienhoven of Ypenburg.

●1 t/m 7 SEPTEMBER: Testen van de opslagdepots (ophalen en gevechtsklaar maken materieel). Transporten door Nederland naar de Duitse grens, met oefenen van hindernissen (rivieren oversteken, verkeer regelen)

●7 t/m 20 SEPTEMBER: Certain Strike in Duitse laagvlakte.

●10 tot 30 SEPTEMBER: Terugkeer materieel in depots.

--- route

▣ opslagdepot

(KAARTJE:) Mogelijke routes bij REFORGER. Uit België en misschien Vlissingen komen de Engelse troepen die meedoen aan de herfstoefeningen.

Hoeksteen Turkije

Van onze medewerkster

ROTTERDAM - Opperbevelhebber Rogers bij zijn afscheid van de NAVO: "In '80 heb ik veel met generaal Evren gesproken. Ik vroeg me toen al af hoelang het zou duren voor dat het leger, belast met de verdediging van de grondwet, in actie zou komen"

12 September is het 7 jaar geleden dat in Turkije de militairen de macht grepen. Intussen zit er weer een burgerregering in Ankara. Maar het leger houdt op de achtergrond de touwtjes in handen.

Twee uur voor de staatsgreep door de militairen in Turkije kwam die al op het nieuws in de Verenigde Staten. De media daar waren beter op de hoogte dan de Turkse bevolking. De grondwet, die volgens Rogers verdedigd moest worden, werd direkt uitgeschakeld. Partijen, vakbonden en de linkse pers

werden verboden. Sindsdien zijn 100.000 mensen opgepakt, honderden kwamen om door martelingen.

Formeel is er nu weer een burgerregering. Voor de 10.000 politieke gevangenen is er weinig veranderd.

Turkije vormt meer dan één derde van de NAVO-grens met het oostblok. Bovendien is het een voorpost van het westen in het Midden-Oosten. Vanaf 1952, toen het land lid werd van de NAVO, heeft het vooral van de VS steun gekregen voor de militaire versterking.

Drie maanden na de staatsgreep sloten de VS en Turkije een overeenkomst af waarbij de VS verzekerden vijf jaar lang financiële steun te geven aan Turkije, voor het grootste deel voor defensie. Het land blijft een hoeksteen van de NAVO.

"Zeg maar Ravestijn"

Redactie politiezaken

ROTTERDAM - "Je kunt merken dat die BVD-jongens zich suf fotograferen, er kan geen openbare bijeenkomst of demonstratie zijn geweest of er zijn foto's van. Ik zie mezelf ook regelmatig".

"Zeg maar Ravestijn" heette de Rotterdamse jongen die al een paar jaar wekelijks informatie doorspeelde aan de BVD over allerlei linkse groepen. Het gewone verhaal eigenlijk, de politie maakt altijd gebruik van informanten.

'Ravestijn' vond zijn inspanningen tijdens de blokkade van Quick Dispatch bij Reforger '83, zijn belangrijkste bijdrage. Elk kwartier belde hij vanuit een naburig kroegje de stand van zaken door aan de BVD: "Ik vond dat nuttig om te doen, ik probeerde de kans dat het tot een veldslag zou komen kleiner te maken. Wie heeft er wat aan als er wordt gemept?".

A K T I E S

* **Vanaf DONDERDAG 3 AUGUSTUS:** elke donderdag **antimilitaristische parade in Amsterdam.** Verzamelen: Van Ostadestraat 233, A'dam, om 18.00 uur.

* **DINSDAG 25 AUGUSTUS:** symbolische omsingeling van het **MTMC in Capelle a/d IJssel.** Verzamelen 14.00 uur bij metrostation Alexander (Rotterdam).

* **29 AUGUSTUS.** In **Regio Groningen** diverse akties

* **29 AUGUSTUS:** fietstocht naar **Schiphol.** Vanuit A'dam, info: tel.:020-649395. Vanuit **Haarlem,** info (Jes-sica) tel.: 023-323792.

* **ZONDAG 30 AUGUSTUS:** manifestatie **REFORGER EN DE NAVO** te **Rotterdam.** 11.30 - 18.00 uur, Sociale Akademie, Nieuwstraat 15 in R'dam-centrum. Bestellen info-map: 0104118824/4254537.

* **31 AUGUSTUS - 13 SEPTEMBER: REFORGER:** Eerste dagen in **Rotterdam** diverse akties, o.a. picket-line bij **ECT** en **Quick-Dispatch,** verzamelen metrostation Slinge. Info: 010-4118824/4254537, en affiches.

* **Vanaf 31 AUGUSTUS** tentoonstelling in het **Open Havenmuseum, Surinamekade 4, Amsterdam.**

* **19 SEPTEMBER: REFORGER-manifestatie** in **Eindhoven,** info: Vredeswinkel Eindhoven: tel.:040444707.

200.000 MENSEN

Redactie politiezaken

Driebergen - Tijdens Reforger '83 hield het Politie Informatiecentrum Defensie September Oefeningen (PIDSO) zich bezig met het vergaren van politionele informatie en het doorgeven van informatie aan "daarvoor in aanmerking komende instanties". In het PIDSO, speciaal voor Reforger opgericht, waren de Centrale Recherche Informatie Dienst, de Marechaussee en alle bestaande soorten politie vertegenwoordigd.

Het PIDSO gaf de ingewonnen informatie onder andere door aan de Centrale Recherche Marechaussee. Deze niet zo bekende club bewaarde begin jaren '80 al gegevens over 200.000 personen, zowel veroordeelden als niet-veroordeelden.

Reforger '83 verstoord

ROTTERDAM (ANP) - "Mocht het wapentuig er wel doorkomen, dan wordt het in Brabant en Limburg opgewacht door andere groepen", aldus de optimistische laatste zin van een stencil dat tijdens Reforger '83 werd uitgereikt aan de deelnemers van een blokkade bij de poort van Quick Dispatch. Vijftig aktievoerders wachtten daar twee dagen op het oorlogstuig. De blokkade was onderdeel van een aktiereeks onder de naam 'Pest Reforger'. De politie arresteerde hierbij 23 mensen.

Aan de blokkade bij Quick Dispatch ging een lange rij akties vooraf. De vlag van het Amerikaanse consulaat werd gestolen en in stukken geknipt meegestuurd met het weekblad De Peteroliehaven. Een namaakbrief vorderde namens het Amerikaanse leger bij enkele honderden prominente Rotterdammers woon- en tuinruimte voor de Amerikaanse Reforger-soldaten ("...de latrine-gaten in uw tuin worden afgedekt achtergelaten...").

Radio Pest Reforger brak een aantal malen in op de Rotterdamse kabel en verzorgde nieuwsuitzendingen over de oefening. Tijdens een forum hield een zaal vol aktievoerders en havenarbeiders de lakse houding van de gemeente Rotterdam ten opzichte van de groei-

ende militaire activiteiten in de haven. Onkruid verspreidde 20.000 exemplaren van de krant Dienstgeheim. De krant werd later het draaiboek voor een verfilming: de video 'Wapenhaven, pier 8' (nog steeds te verkrijgen bij Het Ramp, tel. 010-4364704).

Na het hardhandig breken van de blokkade bij Quick Dispatch kon Reforger verder trekken richting Brabant en Limburg. In Eindhoven, Veldhoven en Wanssum kwam het opnieuw tot blokkades door plaatselijke vredesgroepen. Ook die werden door de politie op een grove manier uit elkaar geslagen. Door de talrijke akties werd Reforger '83 de meest omstreden militaire oefening van de laatste jaren.

De Kinder Ex

Een spelletje Stratego

Komend najaar oefenen tienduizenden Amerikaanse soldaten hoe ze een oorlog moeten voeren in Europa. Omdat vredesgroepen het daar niet mee eens zijn willen ze tegen die oefeningen protesteren. Onze redacteur Moordzaken legt uit hoe het allemaal zo heeft kunnen komen ("De soldaten hebben zich verslapen op de dag dat het verstand werd uitgereikt aan de mensen").

De Verenigde Staten, Canada en bijna alle landen in 'ons' deel van Europa zijn lid van de NAVO. Omdat de NAVO is opgericht om samen aan de volgende oorlog in Europa mee te doen zitten er vooral militairen in. Die militairen regelen van alles. Ze rekenen uit hoeveel WC-papier een soldaat per week nodig heeft (7 velletjes). Ze kopen wapens (zoals de kruisraketten). En ze verzinnen hoe ze die wapens gaan gebruiken. Dat laatste noemen ze 'een strategie'.

M'n moeder

Omdat er in Europa al 42 jaar geen oorlog is geweest, hebben de militairen heel veel tijd om dingen te verzinnen. Dus bedenken ze steeds een andere strategie. En als ze een nieuwe strategie hebben, kopen ze ook nieuwe wapens ("Want anders

werkt onze strategie niet"). M'n moeder vindt dat de militairen al die strategieën vooral verzinnen om nieuwe wapens te kunnen kopen. Maar de militairen zeggen dat dat niet zo is.

Bang

Die strategieën hebben altijd een mooie naam. 'Massale vergelding', bijvoorbeeld. Daarmee bedoelen ze dat ze de vijand met kernwapens naar het stenen tijdperk terug willen bombarderen. Ze hopen dat die vijand daar bang van wordt. 'Vijand' en 'bang maken' zijn echte soldaten-woorden. Ik heb nog nooit ruzie gehad met een Rus maar als je de soldaten over Russen hoort dan zijn dat allemaal kinderdieven en snoepjatters, lijkt het wel.

Toen aan alle mensen het verstand werd uitgedeeld hebben de soldaten zich verslapen.

Want ze verzinnen tegenwoordig een flauwekul! Een oorlog in Europa waarbij iedereen dood gaat, noemen ze 'Het Europese Oorlogstheater'. Serieus. Alsof er mensen zijn die gratis met hun familie naar de schouwburg willen om doodgeschoten te worden. De nieuwste strategie heet 'De Voorwaartse Verdediging'.

Jengelen

Ze willen niet langer 'de vijand' opwachten in ons deel van Europa maar juist zo ver mogelijk naar het oosten gaan vechten. Het kan zelfs zijn, zeggen de militairen, dat het slim is om niet te wachten tot we aangevallen worden maar zelf als eerste te beginnen. Daar hebben ze natuurlijk weer veel, nieuwe, wapens voor nodig. Die willen ze binnenkort gaan kopen. "Door die dwaze ontwapeningsvoorstellen van de Russische baas Gorbatsjov krijgen we misschien geen kruisraketten, dus willen we wat anders", jengelen ze in koor.

Bij de volgende oorlog in Europa komen Amerikaanse soldaten naar Europa. Omdat ze dan tijdens het overvliegen en oververvaren van die soldaten en hun wapens geen fouten willen maken, oefenen ze dat nu al. Die oefening heet 'Reforger' en wordt dit jaar in augustus

inder Express

Want ze verzinnen tegenwoordig een flauwekul! Een oorlog in Europa waarbij iedereen dood gaat, noemen ze 'Het Europese Oorlogstheater'. Serieus. Alsof er mensen zijn die gratis met hun familie naar de schouwburg willen om doodgeschoten te worden. De nieuwste strategie heet 'De Voorwaardse Verdediging'.

Jengelen

Ze willen niet langer 'de vijand' opwachten in ons deel van Europa maar juist zo ver mogelijk naar het oosten gaan vechten. Het kan zelfs zijn, zeggen de militairen, dat het slim is om niet te wachten tot we aangevallen worden maar zelf als eerste te beginnen. Daar hebben ze natuurlijk weer veel, nieuwe, wapens voor nodig. Die willen ze binnenkort gaan kopen. "Door die dwaze ontwapeningsvoorstellen van de Russische baas Gorbatsjov krijgen we misschien geen kruisraketten, dus willen we wat anders", jengelen ze in koor.

Bij de volgende oorlog in Europa komen Amerikaanse soldaten naar Europa. Omdat ze dan tijdens het overvliegen en overvaren van die soldaten en hun wapens geen fouten willen maken, oefenen ze dat nu al. Die oefening heet 'Reforger' en wordt dit jaar in augustus

VIERLINGSBEEK - Voor de 19-jarige dienstplichtige soldaat Joost Kleggaren was de Reforgeroefening al na drie uur afgelopen. Op weg naar het oefengebied in Duitsland reed zijn tank tegen een berk. De boom verloor bij het ongeluk het leven. Joost is met een shock opgenomen in het militair hospitaal. "De berk stond ineens midden op de weg. Ik remde nog maar was te laat. Dit blijft mij mijn hele leven achtervolgen, ik droom er 's nachts van". De tank bleef ongedeerd.

en september gehouden. Dertigduizend soldaten en duizenden tanks komen met vliegtuigen en boten naar Nederland. De vliegtuigen landen op het vliegveld Schiphol, de boten varen naar de Rotterdamse haven. Een paar dagen lang ziet ons land dan groen van de Amerikaanse soldaten, die komen oefenen hoe ze in Europa oorlog moeten maken.

De NAVO, de regering en de militairen doen nogal geheimzinnig over de komst van al die soldaten. Ze zijn bang dat er demonstraties komen. Maar

gelukkig weten vredesgroepen in het hele land al wat er gaat gebeuren. Dus als je over een paar weken in de krant of op de televisie ziet dat er geprotesteerd wordt tegen militaire oefeningen, dan weet je dat het om Reforger gaat. Want we laten de soldaten niet zo maar oefenen voor een oorlog waar we allemaal dood van gaan. Ik bedoel, ik wil wel naar het theater, maar dan moet het leuk zijn. Zoals clowns en akrobaten die bovenop wel 12 gestapelde stoelen staan.

BRAM BOTJE